

Αναστασιος Μπασαράς: Διαβαλκανικό Συνέδριο Θεσσαλονίκης- Συνεδρία Αμυντικής Βιομηχανίας και Τεχνολογίας στην Ελλάδα

Μία πέρα ως πέρα εξαιρετική συνεδρία, χρήσιμη και προσθέτουσα αξία!

[ΕΛΩ!](#) είναι το βίντεο της συνεδρίας.

[ΕΔΩ!](#) είναι τα Συμπεράσματα και οι Προτάσεις, όταν εκπονηθούν!

Στο πλαίσιο της συνδιοργάνωσης και της συμμετοχής μας, στο διαβαλκανικό συνέδριο της Θεσσαλονίκης [εδώ!](#), το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις ήταν εκεί σε δύο ενότητες, με κεντρικό θέμα την **Αμυντική Βιομηχανία και Τεχνολογία στην Ελλάδα**, άξονες: τις Τεχνολογίες Αιχμής - Καινοτομία - Επενδύσεις- Βιομηχανία και επιμέρους διεργασίες την Απειλή - Επισκόπηση - Συζήτηση - Προτάσεις Έρευνας, Ανάπτυξης, Παραγωγής, Εν-Συνεχεία Υποστήριξης και Διαδικασιών Προμηθειών και Χρηματοδότησης.

Μπασαράς: Το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις δημιουργήθηκε από μία πλειάδα διακεκριμένων στελεχών και προσωπικοτήτων. Διοικείται από 7μελές ΕΣ.

Οραματιζόμαστε: Μια διανοήση και άρθρωση λόγου για διαμόρφωση προτάσεων που θα βοηθήσουν στην κατάρτιση του Ελληνικού Οράματος για την άμυνα και ασφάλεια, τη διπλωματία, τον πολιτισμό, την ανάπτυξη, την καινοτομία, τη βιομηχανία, το περιβάλλον και την κοινωνία με Ελευθερία, Σύνεση και Φρόνηση και ευρεία ηλεκτρονική διάχυση, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με το ελάχιστο κόστος. Και, Αποσκοπούμε: Σε μια ελεύθερη, αδέσμευτη, συνετή και αξιόπιστη διανοήση και άρθρωση δημοσίου λόγου επί των αξόνων: άμυνας και ασφάλειας, διπλωματίας και

διεθνών σχέσεων, οικονομίας, τεχνολογίας, βιομηχανίας, περιβάλλοντος, ελληνικού πολιτισμού και γενικότερα, παιδείας και ελληνικής γλώσσας.

Το σημερινό πάνελ περιλαμβάνει ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα: Θεσμών, Πελάτη και Αγοράς ΕΑΒ& Τ, που το συνιστούν οι:

Γεώργιος Γιακουμάκης, Ναύαρχος ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ,

Κυριάκος Κυριακίδης, Αντιναύαρχος ΠΝ ε.α., πρώην Γ. Δντής ΓΔΑΕΕ,

Δρ Γεώργιος Γερούλης, Αντιπτέραρχος ε.α.,

Κωνσταντίνος Χατζηαναστασίου Πρόεδρος ΒΟΣΑ ΑΕ,

Δημήτριος Κατελούζος, Αντιπτέραρχος ε.α.

Φώτης Καμπιώτης, Ταξίαρχος ΠΑ εα, Αντιπρόεδρος SAS Technology,

Χρήστος Γιορδαμλής, Διευθύνων Σύμβουλος ΠΡΙΣΜΑ ΑΕ,

Πέτρος Σουκουλιάς, Ταξίαρχος ΕΣ ε.α., Συνιδρυτής SEEMS Αλεξ/πολης,

Δρ Παπασωτηρίου Δημήτριος, Γενικός Διευθυντής εταιρειών Beyond the BEST & DIGICOM Systems,

Χρήστος Πετράκος, Δικηγόρος, πρώην Αντιπρόεδρος ΠΥΡΚΑΛ/ΕΑΣ ΑΕ,

Ο Δημήτρης Δεμάγκος θα παράσχει τη γραμματειακή υποστήριξη και ο υποφαινόμενος θα συντονίσει, ύστερα από την απρόβλεπτη απουσία της κας Ραλλιώς Λεπίδου.

Ο εισηγητές, λακωνικά, σε χρόνο 5 λεπτών θα παρουσιάσουν τις προσωπικές απόψεις, γνώμη, εμπειρίες και προτάσεις για τη σημασία και σπουδαιότητα της ΑΒ&Τ, και στη συνέχεια θα συζητήσουν/ απαντήσουν, με τη σειρά από την αρχή στο τέλος και αντίστροφα, σε 1-2 ερωτήσεις. Η κάθε απάντηση δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 2-3 λεπτά.

2ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗΣ - ΓΕΩΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ - ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟ
Θεσσαλονίκη
✓ 09/12/24, Πρω.: 12.00-21.00
✓ 10/12/24, Ώραβ.: 10.00-21.00
✓ 11/12/24, Κορ.: 10.00-21.00
Ξενοδοχείο Hyatt Regency
&
Αλεξανδρούπολη
✓ 08/12/24, Πρω.: 18.00-21.00
Ιστορικό Μουσείο

Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις
Πρόσκληση
Σας προσκαλούμε στην ενότητα του 2ου Συνεδρίου Γεωπολιτικής-Γεωοικονομίας:
«Αμυντική Βιομηχανία & Τεχνολογία»
✓ Επιχειρησιακή και Τεχνολογική Απειλή στην προσεχή 10ετία,
✓ Τεχνολογίες Αιχμής και Καινοτομία,
✓ Στρατηγική Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας,
✓ Έρευνα,
✓ Επενδύσεις,
✓ Εν-συνεχεία Υποστήριξη,
✓ Προμήθειες & Χρηματοδότηση,
Ξενοδοχείο Hyatt Regency. 10/2/2024. 16:00-18:30
Χορηγοί μας:
BBSA AIRCRAFT INTEGRATED SYSTEMS * * * * * ka-business.gr

Εισαγωγή του Συντονιστή Αναστασίου Μπασαρά

Έχουν διαπιστωθεί και προταθεί από πολλούς και σε πολλά φόρα με:

- } Πολύ υψηλές Αμυντικές Δαπάνες Ελλάδας άνω του 2% ΑΕΠ (ΝΑΤΟ). Πολύ χαμηλό % συμμετοχής ΕΑΒ&Τ
- } Η Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ είναι καθοριστικός παράγων κάθε Χώρας ως προς Άμυνα, Οικονομική Δραστηριότητα, Επιστημονική & Τεχνολογική Εξέλιξη
- } Οι ΗΠΑ φαίνεται να δίνουν Προτεραιότητα στον Εκσυγχρονισμό και Ικανότητα των Ελληνικών Ε.Δ.
- } Η Αναζωογόνηση του Ελληνικού Αμυντικού Τομέα χρειάζεται: Επενδύσεις, Κυβερνητική Δέσμευση, Συνεργασία και Συνεννόηση: Διακομματική, Διακλαδική ΕΔ+ΣΑ, Αγοράς, Κέντρων Έρευνας, ΑΕΙ+ ΑΣΕΙ
- } Περισσότερες από 100 ελληνικές αμυντικές βιομηχανίες απασχολούν ~20,000 άτομα. Κάνουν ένα τζίρο ~ 4ΜΒ€, τα 2/3 από την ΜΕΤΚΑ και το 1/3 από όλες τις άλλες. Οι 10 πρώτες κάνουν το 93% του ετήσιου τζίρου.
- } Έχουν προταθεί, επίσης, από πολλούς και σε πολλά φόρα:
- } Ολιστική Προσέγγιση Προμηθειών με βάση το LCC και Ολιγοτυπία Ο.Σ.
- } Λειτουργία Κρατικών ΑΒ με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια
- } Ενθάρρυνση & Στήριξη Αντίστροφης Σχεδίασης
- } Ανάπτυξη ΕΑΒ&Τ με στόχους Αυτοδυναμία & Εξαγωγικό Προσανατολισμό
- } Μεγιστοποίηση Συμμετοχής & Μεταφοράς Τεχνογνωσίας από ΝΑΤΟ & ΕΔΑ
- } Ανάταξη ΕΑΒ&Τ με Δραστική Αλλαγή Τρόπου Σκέψης, Αξιοκρατία, Ολιστική Προσέγγιση, Όραμα & Μακρόπνοο Σχεδιασμό, Διακομματική Συνεννόηση
- } Μεγιστοποίηση συν-ανάπτυξης, συμπαραγωγής& ΕνΣΥ στις προμήθειες και λειτουργία αμυντικών συστημάτων (> 30% του κόστους αγοράς)!
- } Κρατική Δέσμευση/ Ενίσχυση ΥΠΕΘΑ, ΕΑΒ & ΑΕΙ+ΑΣΕΙ για Συν-Έρευνα και -Συν-Ανάπτυξη στον τομέα Άμυνας/Ασφάλειας (+2% Αμυντικού Προϋπολογισμού).
- } Στόχευση στην έξυπνη και φτηνή προμήθεια οπλικών συστημάτων & λύσεων (DRONES, AI, Ρομπότ)
- } Στόχευση σε σχεδιασμό/παραγωγή Όπλων, Πυρομαχικών, Βομβών, κ.λπ.
- } Επιδίωξη κεντρικής συλλογικής προμήθειας, με ολιστική προσέγγιση προμηθειών και βιομηχανικών επιστροφών (IR)
- } Επιχειρηματική Διαχείριση Obsolete, Αχρήστου/Πλεονασματικού Υλικού
- } Συνεργασία Συνδέσμων Ελληνικής ΑΒ & Logistics ΑΚΑΜ.
- } Ανάπτυξη Συστήματος Συνεταιριστικής Επιμελητείας για: διαχείριση, απόκτηση, υποστήριξη, ανταλλαγή/διάθεση κοινών συστημάτων/υλικών, αποθεμάτων, πλεονασμάτων & υπηρεσιών υποστήριξης στη φιλοσοφία & πρότυπα NSPA, ΝΑΤΟ.
- } Συμμετοχή σε συν-ανάπτυξη-παραγωγή διεθνών προγραμμάτων εξοπλισμού, με μεγιστοποίηση συμμετοχής ΕΑΒ και μεταφορά τεχνογνωσίας. Αύξηση Εμπορικών Συναλλαγών Αμυντικών Προμηθειών με Ισραήλ και Αίγυπτο.

Γιακουμάκης: Καλημέρα σας, Για να σας συστηθώ, έχω υπηρετήσει στη Διεύθυνση Εξοπλισμών του ΓΕΝ και στη Διεύθυνση Αμυντικής Σχεδίασης και Προγραμματισμού του ΓΕΕΘΑ και σαν αρχηγός τρέξαμε τα δύο προγράμματα στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά και Ελευσίνας για την αποπεράτωση των υποβρυχίων και των πυραυλακάτων. Ήμασταν τα αφεντικά, είχαμε τον έλεγχο, σε συνεργασία με τη ΓΔΑΕΕ.

Όσον αφορά τη Τουρκία θα ήθελα να θέσω δύο ζητήματα που αποτελούν ποιοτικά στοιχεία για την πρόοδο στην αμυντική τους βιομηχανία. Έχουν τη δυνατότητα ολοκλήρωσης πολύπλοκων οπλικών συστημάτων όπως τα πλοία MILGEM, με την ανάπτυξη τακτικού συστήματος και σύνταξη πηγαίου κώδικα για την επικοινωνία όπλων και αισθητήρων. Ένα άλλο ποιοτικό στοιχείο είναι η ανάπτυξη δικτυοκεντρικών επιχειρήσεων. Είναι μια από τις λίγες χώρες που μπορεί να κάνει δικτυοκεντρικές, επιχειρήσεις δηλαδή σε πραγματικό χρόνο να συνδέονται σε ένα σύνθετο επιχειρησιακό περιβάλλον αισθητήρες και όπλα, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται ταχεία λήψη απόφασης, συντονισμός και να επιτυγχάνεται καίριο πλήγμα στον εχθρό. Αυτά είναι ποιοτικά στοιχεία τα οποία θα πρέπει και μας να μας προβληματίσουν και να αποτελέσουν στόχο και προτεραιότητα και για τη δικιά μας πολεμική βιομηχανία.

Τώρα στις δικές μας προτεραιότητες, θα πρέπει να είναι προτεραιότητα στην εθνική στρατιωτική στρατηγική μας η ανάπτυξη εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας.

Δυνατότητες που θα πρέπει να αναπτυχθούν από την εγχώρια βιομηχανία κατά σειρά που αναφέρονται, anti-drone, ενεργού ηλεκτρονικού πολέμου, UAV/UCAV/USV, εκτέλεσης δικτυοκεντρικών επιχειρήσεων, κυβερνοασφάλειας και βαλλιστικών πυραύλων.

Πώς θα προχωρήσουμε όμως; Θα πρέπει να πιστέψουμε όλοι στο στόχο για ανάπτυξη της εγχώριας πολεμικής

βιομηχανίας.

Πρωτίστως όμως θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία. Αν δεν αλλάξουμε νοοτροπία, αν δεν κάνουμε ένα restart, δεν μπορούμε να πετύχουμε στόχους. Θα πρέπει να έχουμε διαφάνεια στις σχέσεις μας, μεταξύ στρατιωτικών, υπουργείου Εθνικής Άμυνας, Εταιρειών, ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων.. Να αναπτύξουμε πνεύμα εμπιστοσύνης, συνεργασίας και συνέργειας.

Στην Ολλανδία για να σχεδιάζουν και να αναπτύξουν φρεγάτες, συγκροτήθηκε μια ομάδα που συμμετείχαν στρατιωτικοί, η βιομηχανία, ιδιωτικές εταιρείες, πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα. Δούλεψαν μαζί και συνέργησαν επί επτά χρόνια με διακριτούς όμως ρόλους. Κανένας δεν ήταν υπάλληλος κανενός, δεν υπήρχαν pay-roll, και τα αποτελέσματα ήταν εξαιρετικά. Περνάω κάποια μηνύματα με πλάγιο τρόπο.

Τα ερευνητικά προγράμματα που ενεργοποιούνται να είναι αποτέλεσμα επιτελικής διεργασίας, χωρίς την εμπλοκή της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας.

Όσον αφορά τα πολιτικά κόμματα, ο χώρος των εξοπλισμών δεν είναι για πολιτική αντιπαράθεση και εξόντωση πολιτικών αντιπάλων. Έχουμε δεκάδες αξιωματικούς που ταλαιπωρήθηκαν τα τελευταία χρόνια, που η συντριπτική πλειοψηφία τους ήταν άνθρωποι που δεν είχαν καμία εμπλοκή.

Πρέπει να σπάσουμε τα στεγανά ακόμα και μέσα στα Γενικά Επιτελεία, οι διευθύνσεις να έχουν καλύτερη επικοινωνία μεταξύ τους..

Όσον αφορά τη στελέχωση της ΓΔΑΕΕ θα πρέπει να στείλουμε άριστους αξιωματικούς.

Να προχωρήσουμε σε ένα Πιλοτικό πρόγραμμα έρευνας, ανάπτυξης, παραγωγής και εν συνεχεία υποστήριξης ενός αμυντικού συστήματος για εξαγωγή και ενσωμάτωση συμπερασμάτων στα θεσμικά κείμενα. Βεβαίως έχει γίνει σημαντική εργασία σε θεσμικό επίπεδο από τη ΓΔΑΕΕ, αλλά οι διαδικασίες πρέπει να απλοποιηθούν, ειδικά σε ένα τέτοιο πρόγραμμα που απαιτείται ευελιξία και λήψη γρήγορων αποφάσεων. .

Μπασαράς: Σας πειράζει, αρχηγέ μου, να αφήσετε κάποια σημεία στη δευτερολογία να πάρετε και μια ανάσα; Γιακουμάκης: Τελειώνω πολύ γρήγορα. Μπορούμε να πάρουμε εμπειρία πως διαχειρίζονται τέτοια προγράμματα από το πρόγραμμα ESSM, που συμμετέχουμε και είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες στους συμμετέχοντες στο κονσορτσίουμ Nato Sea Sparrow.

Η συμπαραγωγή συστημάτων με άλλες χώρες θα μας δώσει τεχνογνωσία.

Και όσον αφορά τη δημόσια αμυντική βιομηχανία, δεν νομίζω ότι υπάρχει μέλλον με τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα τους. Θα πρέπει να πάμε τουλάχιστον σε ιδιωτικό μάνατζμεντ. Ακόμα παραπέρα με τη λειτουργία τους σε ένα πλαίσιο ΣΔΙΤ..

Ευχαριστώ πολύ.

Μπασαράς: Σας ευχαριστώ πολύ.

Γιακουμάκης: Με συγχωρείτε αν βγήκα εκτός χρόνου.

Μπασαράς: Κάθε άλλο, κάθε άλλο. Δεν σας επιλέξαμε τυχαία για να είστε εδώ αφενός, αφετέρου αυτά που περιμέναμε να μας πείτε για την επιχειρησιακή απαίτηση για την απειλή και τις παραινήσεις προς την αγορά τα περάσατε θαυμάσια. Είδα ότι έχετε και πολύ καλές σημειώσεις και επειδή είναι πολύ δύσκολο πράγμα για τον γραμματέα για να συντάξει πραγματικά περιεκτικά και ουσιαστικά πρακτικά τα οποία θα τα φτάσουμε όσο ψηλά μπορούμε, θα παρακαλούσα όταν τελειώσετε να τα περάσετε στον κύριο Δεμάγκο. Τα πέρασα ήδη.

Μπασαράς: Θα δώσω τον λόγο στον Ναύαρχο, τον κύριο Κυριάκο Κυριακίδη. Άφησε τη σφραγίδα του στη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Επενδύσεων και Εξοπλισμών. Δεν ξέρουμε ακριβώς τι γίνεται τώρα; αλλά πιστεύουμε άπαξ και μπει μια σφραγίδα τα πράγματα συνεχίζουν να βελτιώνουν. Ωστόσο, ο λόγος Κυριάκο είναι σε εσένα.

Κυριακίδης: Ευχαριστώ το Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις για την ιδιαίτερα τιμητική πρόσκληση να πάρω μέρος σε ένα τόσο σημαντικό συνέδριο διεθνούς εμβέλειας.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου που έχω για ένα τόσο, πολυδιάστατο, πολυπαραγοντικό θέμα θα αναγκαστώ να αναφερθώ, κατά κάποιο τρόπο επιγραμματικά για να προκαλέσω προβληματισμούς. Συγχρόνως προκαταβολικά επισημαίνω ότι θα αναδείξω αδυναμίες ενώ θα καταθέσω και σκέψεις για βελτίωση της όλης εικόνας καθ' όσον αυτό το θεωρώ πολύ

πιο εποικοδομητικό από το να αυτοχειροκροτούμεθα.

Η χώρα μας, ειδικά τα τελευταία χρόνια επενδύει σε στρατηγικές διμερείς αμυντικές συνεργασίες με ισχυρές αμυντικά και πολιτικά χώρες μεταξύ άλλων των ΗΠΑ, Γαλλία, Ισραήλ και άλλες. Παράλληλα αποτελεί πεποίθησή μας και υπάρχουν δηλώσεις από όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, διαχρονικά ότι «εάν χρειαστεί μόνοι μας θα πολεμήσουμε». Και αυτό βασίζεται σε τραυματικές εμπειρίες του απότερου αλλά και σχετικά πρόσφατου

παρελθόντος.

Αυτό είναι που οδήγησε στην διατύπωση, που αναφέρεται στην Εθνική Αμυντική Βιομηχανική Στρατηγική, που εκδόθηκε από το Υπ. Εθν. Άμυνας το 2017, ότι: «η χώρα είναι υποχρεωμένη να διατηρεί ισχυρές Ε.Δ σε υψηλή ετοιμότητα και με υψηλή διαθεσιμότητα των οπλικών τους συστημάτων. Οι απαιτήσεις αυτές προϋποθέτουν εκτός από υψηλά κονδύλια και ισχυρή εγχώρια αμυντική βιομηχανική και τεχνολογική υποδομή για τη συντήρηση και υποστήριξη των οπλικών συστημάτων ειδικά σε κρίσιμους επιχειρησιακούς τομείς, ώστε να εξασφαλίζεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η ασφάλεια εφοδιασμού των ΕΔ σε περίπτωση κρίσης ή πολέμου».

Τουτέστιν η χώρα πρέπει να διατηρεί εγχώρια βάση αμυντικής τεχνολογίας και βιομηχανίας, ικανή να υποστηρίζει με προϊόντα, έργα και υπηρεσίες τις επιχειρησιακές απαιτήσεις των ΕΔ ώστε να διασφαλίζει ουσιώδη εθνικά συμφέροντα, όπως: Η ασφάλεια εφοδιασμού, που αφορά την απρόσκοπτη λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας των ΕΔ για την εξασφάλιση της επιχειρησιακής τους αυτονομίας, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Αυτό το έχει πετύχει ο αγαπημένος μας γείτονας σε πολύ μεγάλο βαθμό, κάποιοι μιλάνε ακόμη και για 80%, και το οποίο μάλιστα κατέκτησε τα τελευταία 10-15 χρόνια με γοργούς ρυθμούς.

Πως το πέτυχε αυτό; Βάζοντας στόχους στην έρευνα και ανάπτυξη αλλά κυρίως απαιτώντας σε κάθε προμήθεια αμυντικού υλικού, συμπαραγωγή, ανάπτυξη υποδομών και μεταφορά τεχνογνωσίας μέσω ΑΩ ή και άλλων μεθοδεύσεων. Να ανοίξω μια παρένθεση εδώ γιατί θεωρώ ότι πρέπει να τονιστεί πως το λεγόμενο περί αυτονομίας χωρών σε θέματα εξοπλισμών αναμφισβήτητα αποτελεί ακραία έκφραση. Καμία χώρα, ανεξαρτήτως μεγέθους, δεν μπορεί πλέον να καλύπτει αυτόνομα τις ανάγκες της σε υλικά και υπηρεσίες, εξαιτίας της παγκόσμιας εξάπλωσης των αλυσίδων εφοδιασμού. Ακόμα και οι πλέον ισχυρές χώρες δεν εστιάζουν πλέον στο ζήτημα της αυτονομίας αλλά στην αποτελεσματική διαχείριση των αλυσίδων εφοδιασμού και των υποκατασκευαστών όλων των επιπέδων. ΗΠΑ – Ρωσία)

Να επανέλθω όμως στον αντίποδα, ως προς τον γείτονα, εμείς τι κάναμε; Καταδικάσαμε συλλήβδην τα ΑΩ τα οποία όχι μόνον δεν εκμεταλλευτήκαμε αλλά κάναμε κατά περίπτωση, στο παρελθόν, κακή χρήση και έτσι τα απαξιώσαμε στον κόσμο οπότε και υπερχρηματήσαμε στην Κοινοτική οδηγία που τα απαγόρευσε και δεν κάναμε ούτε σκέψη για να εκμεταλλευτούμε την εξαίρεση της, που αναφέρει ότι μπορούμε να επικαλεστούμε λόγους προστασίας ουσιωδών συμφερόντων ασφαλείας της χώρας μας όπως προβλέπεται από το άρθρο 346 της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ και να αξιώσουμε από τον προμηθευτή βιομηχανικές επιστροφές όπως κατά κανόνα πλέον κάνουν όλοι οι «μεγάλοι» της ΕΕ με πρωτοπόρο την Γερμανία και άλλους.

Ως άκρως πιστοί και φιλότιμοι.... δημιουργήσαμε τον περίφημο νόμο «περί μη προμηθειών» (3978/11) ενσωματώνοντας την οδηγία 81/2009 της ΕΕ σε ακραίο σημείο, καταργώντας την Εγχώρια Βιομηχανική Συμμετοχή (ΕΒΣ), την Ελληνική Προστιθέμενη Αξία (ΕΠΑ) και τα αντισταθμιστικά Οφέλη (ΑΩ). Στον βωμό της διαφάνειας φτάσαμε στο άλλο άκρο αφού σε αυτό τον νόμο προβλέπονται διατάξεις πέρα της διεθνούς πρακτικής, όμως αποτρεπτικές για να μετέχει κάποιος στις διαγωνιστικές διαδικασίες. Ενδεικτικά αναφέρω ότι προβλέπεται η Διοίκηση να μπορεί ανά πάσα στιγμή να έχει πρόσβαση ακόμη και στον υπολογιστή των αντισυμβαλλόμενων επιχειρήσεων, να αναζητά ποινικό μητρώο όχι μόνο όσων μετέχουν στον αντισυμβαλλόμενο οικονομικό φορέα αλλά και στους υποκατασκευαστές του (να θυμίσω πχ ότι στην περίπτωση του άρματος οι υποκατασκευαστές είναι της τάξεως των εκατοντάδων, άρα καταλαβαίνεται τι συμβαίνει όταν μιλάμε γι αεροπλάνα, φρεγάτες κλπ). Στην δε περίπτωση τυχόν διαφοράς μεταξύ ελληνικού δημοσίου και προμηθευτή καθορίζει ότι αυτή θα επιλυθεί από τα Ελληνικά δικαστήρια, επομένως κλονίζεται η εμπιστοσύνη για την έκβαση της υπόθεσης ιδιαίτερα από κάθε αλλοδαπό προμηθευτή.

Σε σχετικά πρόσφατη προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου και προσέγγισης της διεθνούς πρακτικής γίνανε βελτιώσεις χωρίς αλλαγή της ουσίας με αποτέλεσμα αυτός να μην είναι χρηστικός και να εξακολουθεί να διατηρεί τον τίτλο του «νόμου περί προμηθειών». Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι όλες, στην κυριολεξία όλες, οι μεγάλες προμήθειες και ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη οικονομική κρίση γίνανε με σύμβαση-νόμο. Έτσι φτάσαμε και πάλι στο άλλο άκρο του εκκρεμούς και κάθε σύμβαση δεν είχε καμία γενική αρχή που έπρεπε να τηρηθεί.

Το χειρότερο σε όλη αυτή την κατάσταση ήταν και είναι ότι τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα αναγγέλλονται από τον ύψιστο βαθμό λήψης απόφασης χωρίς να έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία εισήγησης. Συνέπεια αυτών είναι, πέρα των άλλων, η ιδιαίτερα περιορισμένη δυνατότητα διαπραγμάτευσης αφού η απόφαση είναι ειλημμένη και η αντισυμβαλλόμενη πλευρά είναι «καβάλα στο άλογο».

Με αυτό τον τρόπο καλούνται οι υπηρεσιακοί παράγοντες εκ των υστέρων να διαπραγματευτούν για ελληνική συμμετοχή, βιομηχανικές επιστροφές οπότε και ο προμηθευτής σε επίσημη τελετή ανακοινώνει ότι στο προϊόν θα συμμετέχει μεγάλος αριθμός εγχώριων αμυντικών βιομηχανιών χωρίς να λείει ούτε την ποσόστωση επι της συνολικής αξίας, που είναι ελάχιστες μονάδες της δεκάδας, ούτε αναφέρεται στην όποια μεταφορά τεχνογνωσίας ή

ανάπτυξη υποδομών για να υπάρξει κάτι για το αύριο.

Στο σημείο αυτό Ενδεικτικά αποπήματα στην διαδικασία της προμήθειας είναι ακόμη και το στοιχειώδες. Η μη γνώση του πραγματικού συνολικού κόστους της προμήθειας. Όλοι στέκονται στο κόστος που εξαγγέλλεται για μια προμήθεια. Μια προμήθεια που αποφασίστηκε σε ανώτατο επίπεδο, τονίζω και πάλι χωρίς ουσιαστική μελέτη, καθ' όσον εάν τηρείτο η νομοθετημένη διαδικασία η μελέτη αυτή είναι υποχρεωμένη να συνοδεύεται και από την μελέτη Κόστους Κύκλου Ζωής (ΚΚΖ) που περιλαμβάνει την ανάπτυξη υποδομών, υποστήριξης σε υλικά, εκπαίδευσης, διατήρησης του αξιόμαχου εντός των αρχικών προδιαγραφών, τον προσδιορισμό της διάρκειας της επιχειρησιακής εκμετάλλευσης αλλά ακόμα και το κόστος αποστρατικοποίησης και απόσυρσης. Όλος αυτός ο κύκλος στην διάρκεια της ζωής του οπλικού συστήματος τριπλασιάζει ή τετραπλασιάζει το συνολικό κόστος. Επομένως για παράδειγμα τα μεγάλα προγράμματα της προηγούμενης τετραετίας που εκτιμώνται περί τα 15 δις το συνολικό κόστος στα επόμενα 25 χρόνια θα ανέλθει πέρα των 60 δις. Γι αυτό λέμε ότι το κόστος μια εξοπλιστικής προμήθειας προσομοιάζει με παγόβουνο. Το ύψος που βλέπουμε πάνω από την επιφάνεια του νερού είναι ακόμη και 1/4 ή 1/5 φορές από αυτό που κρύβεται κάτω από την επιφάνεια.

Όλα αυτά βεβαίως είναι και επειδή έχουμε συνηθίσει όλοι μας να περιοριζόμαστε στο πόσες μονάδες έχουμε, πόσα τανκς, πόσα αεροπλάνα, πόσα πλοία και όχι με το εάν αυτά είναι σε θέση να κάνουν αυτό που προβλέπεται να κάνουν και πληρούν τα κριτήρια βάσει των οποίων τα προμηθευτήκαμε. Ασχολούμεθα δηλαδή με το αριθμητικό και όχι το ποιοτικό στοιχείο. (παράδειγμα).

Βαυκαλιζόμαστε πχ ότι στην ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ μετείχαν τόσες μονάδες του Στόλου χωρίς να λέμε εάν και πόσες από αυτές μπορούσαν να πετύχουν την μέγιστη προβλεπόμενη ταχύτητα, πόσα τυχόν πυροβόλα ήταν εκτός λειτουργίας ή σε πόσα από αυτά λειτουργούσαν στο 100% τα ηλεκτρονικά μέτρα και αντίμετρα.

Σε σχέση με την προηγούμενη αναφορά μου σχετικά με το κόστος η σκέψη μας σταματά και ωραιοποιούμε το πόσο φθηνότερα προμηθευτήκαμε ένα οπλικό σύστημα χωρίς να το συνδέουμε με το αύριο. Υφίστανται εμπειριστωμένες μελέτες ακόμη και Ελληνικού πανεπιστημίου που αποδεικνύουν ότι ακόμη και 1,5 φορά ακριβότερο κόστος προμήθειας αποσβένεται για την εθνική οικονομία, σε σύντομο χρόνο, περί τα 7 έτη, όταν έχεις εξασφαλίσει με τον τρόπο αυτό την εγχώρια συμμετοχή, ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και υποδομών, μεταφορά τεχνογνωσίας. Οι Ισραηλινοί τοποθετούν το όριο αυτό στο 1,35.

Το ζητούμενο όμως για τους «αποφασίζοντες», διαχρονικά και ανεξαρτήτως πολιτικής ιδεολογίας ποιο είναι;

Αυτό περιορίζεται στο να «προλάβουμε να κόψουμε εμείς την κορδέλα» ή «εμείς να εξαγγείλουμε».

Ό παραπάνω κοντόφθαλμος πολιτικός και προσωπικός στόχος μας οδηγεί στο να μην έχουμε μακροχρόνιο, και συνδυαστικό, θα έλεγα εγώ, προγραμματισμό εξοπλισμών, καθ' όσον μια 4ετής Κυβερνητική θητεία και περισσότερο μια Υπουργική είναι πολύ μικρή για κάτι τέτοιο.

Ός προς τις εξαγγελίες σχετικά πρόσφατο παραδείγματα η δημιουργία νέου Κλάδου στις ΕΔ για την έρευνα και ανάπτυξη, η δημιουργία του Ελληνικού Κέντρου Αμυντικής Έρευνας, Ανάπτυξης και Καινοτομίας (ΕΚΑΕΑΚ), η ίδρυση εταιρείας διασύνδεσης αμυντικής βιομηχανίας με πανεπιστήμια κλπ και όλα αυτά την στιγμή που υφίσταται η Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων (ΓΔΑΕΕ) με την Διεύθυνση Άμυνας και Τεχνολογίας (ΔΑΕΤΕ) και το σχετικά πρόσφατα (ν.2019/01) δημιουργηθέν Συμβούλιο Αμυντικής Έρευνας, Τεχνολογίας και Βιομηχανίας εμπλέκοντας πολλούς φορείς μεταξύ των οποίων ΑΕΙ και ΑΣΕΙ το οποίο όμως ποτέ δεν δούλεψε. Εξαγγέλλουμε και πάλι κάτι νέο χωρίς αξιοποίηση αυτών που έχουμε.

Επανάληψη αυτών που κάνουμε και με τους εξοπλισμούς. Να σας υπενθυμίσω ότι υπάρχουν σχετικά πρόσφατες δηλώσεις της πολιτικής ηγεσίας ότι «πρωτίστως θα συντηρήσουμε τον υφιστάμενο εξοπλισμό». Αποτέλεσμα; Ενώ σε συγκεκριμένα οπλικά συστήματα είχαμε διαθεσιμότητα ακόμη και κάτω του 50% προμηθευόμαστε άλλο σύστημα με ανάλογες επιχειρησιακές δυνατότητες (χωρίς να κάνει την διαφορά) και δεν επιδιώξαμε την αύξηση της διαθεσιμότητας των πρώτων με σαφές λιγότερο κόστος.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου πιστεύω να μου δοθεί η ευκαιρία να επανέλθω στην έρευνα και ανάπτυξη στον δεύτερο κύκλο.

Μπασαράς: Σας ευχαριστώ πολύ. Θα τα πάτε μια ανάσα. Μας τα είπατε τόσο ζωντανά, τόσο καλά που σας δώσαμε διπλάσιο χρόνο και με ιδιαίτερη χαρά. Θα προχωρήσω, ο επόμενος έχει επιλεγεί από την πραγματική αγορά και μάλιστα από την αγορά που την έκτισε και μόνος του εδώ και 30-40 χρόνια και με πολλές δυσκολίες και από όλες τις πλευρές. Είναι ο κύριος Κωνσταντίνος Χατζηαναστασίου, ο οποίος είναι και αντιπρόεδρος του Κέντρου Αριστείας Ακρόπολις και όχι μόνο.

Χατζηαναστασίου: Ακούγοντας πριν από δυο τρεις μήνες τις δηλώσεις του Νέου Υπουργού Εθνικής Αμύνης στη Σχολή Ικάρων, ότι δεν μπορεί να υποστηρίξει αεροσκάφη που επί σειράν ετών όχι απλή συντήρηση, γενική

επισκευή που θα μπορούσε να την κάνει, τα C-130 π.χ. που υποστηρίζουμε πριν από 10-15 χρόνια την έκανε το ΚΕΑ με ελάχιστα μέσα. Στεναχωρήθηκα. Όντως, κι εγώ προερχόμενος από τη Σχολή Ικάρων, αρχηγός της 20ης Σειράς της ΣΜΑ το θεώρησα καλό να συμμετάσχω παρά τη μεγάλη χρονική πίεση.

Ναι. Στη συνέχεια βέβαια στην αεροπορία από την οποία προέρχομαι, βασικά χρωστώ πολλά. Χρωστώ την αποφοίτησή μου από τη μαμά μου αυτή την εποχή. Ήταν είχε ένα εξαιρετικό επίπεδο, την οποία στη συνέχεια με έστειλε τρία χρόνια έξω στην Αμερική σε εξαιρετικό κατόπιν διαγωνισμού σε εξαιρετικό πανεπιστήμιο που επίσης αποκόμισε αρκετά πέραν των άλλων σπουδών στο Μετσόβιο και. Ωστόσο, η τότε (στη δεκαετία του 1980) ηγεσία της ΠΑ με ανάγκασε να αποστρατευθώ -παρά τον σχεδιασμό εξαιρετικού οπλικού συστήματος, αποφέροντας μερικές 100ντάδες εκ. δολάρια στην πατρίδα μου, την μεγάλη επένδυση του κράτους στις σπουδές μου και το εξαιρετικό όνομα που είχα σε όλη την τότε ΠΑ- και προσπάθησε να με φυλακίσει, και το κατάφερε για ένα εξάμηνο. Αναγκάστηκα να πάω στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου κέρδισα. Άλλαξε ο Ποινικός κώδικας που χαρακτήριζε τη γωνία προσβολής στόχων ως εθνικό μυστικό. Ευτυχώς.

Πήγα στο Συμβούλιο Επικρατείας, το οποίο μου λέει να επιστρέψεις πίσω με όλους τους βαθμούς. Λέω όχι, δεν μπορώ να πάω τώρα λόγω ηλικίας και ήδη δραστηριοποιούμαι. Αυτό το αναφέρω για να δείτε τί πράγματα γινόντουσαν (και, γίνονται).

Μπασαράς: Και καλά κάνατε. Δεν θέλανε δλδ να φτιάξετε στην αγορά βόμβες οι οποίες χαλούσαν την πιάτσα της εισαγωγής των άλλων βομβών, με τα μπόνους των προμηθειών! Συνεχίστε.

Χατζηαναστασίου: Ασχολήθηκα λοιπόν τα πρώτα χρόνια με την μελέτη, ανάπτυξη, επισκευή οργάνων, συστημάτων αναπτύξεως, συστημάτων αντικαταστάσεως ανταλλακτικών και τα λοιπά.

Θα έλεγα λοιπόν, επί τροχάδην: Υπάρχει σήμερα αμυντική βιομηχανία, κρατική, ιδιωτική;

Κάθε χρόνο δαπανούμε ορισμένα χρήματα για αγορά ή υποστήριξη συστημάτων, αλλά στην εγχώρια αγορά δεν δίνουμε τίποτα. Εκτός από μικρές εταιρείες που αντιπροσωπεύουν κάτι.

Κριτήριο λοιπόν υπάρξεως υγιούς εγχώριας αμυντικής υποστηρίξεως. Είναι το ποσοστό εγχώριας ικανοποίησης των αιτήσεων για καινούργια ανταλλακτικά ή για επισκευές τους, το οποίο δεν υπάρχει.

Επειδή ήμουν και 20 χρόνια στο ΝΑΤΟ και λυπόμουν όταν έβλεπα παραγγελίες από τις Ελληνικές Ένοπλες δυνάμεις για φόρμες και στολές στην ελληνική αγορά μέσω της ΝΑΜΣΑ, αν μπορούσες να προχωρήσεις λίγο για να πάμε παρακάτω.

Συνεπώς θα πρέπει. Ο κύριος Ναύαρχος πριν τα περιέγραψε πολύ χαρακτηριστικά Θα πρέπει να αλλάξουν ορισμένα πράγματα. Και τελειώνω με αυτό. Πριν από 35-40 χρόνια, όταν κάναμε με το Πολυτεχνείο κ.λπ. διάφορες ημερίδες. Μα γιατί λέγαμε αγοράζουμε ή θέλουμε να αγοράσουμε πράγματα; Και, δεν βάζουμε τρία προγράμματα πιλοτικά, ένα για το Ναυτικό ή ένα για ένα πλοίο που θα διαλέξει μικρομεσαίο, ένα μεγάλο, ένα για το στρατό, για ένα άρμα, ένα για την αεροπορία για να μπει, να αεροπλανάκια εκπαιδευτικό, οτιδήποτε, να τα χρηματοδοτήσουμε και να παρακολουθούμε στενά την υλοποίηση. Δεν υπάρχει τέτοιο.

Μπασαράς: Χαίρομαι που επιβεβαιώνεις αυτό που είπε ο αρχηγός πριν για το πιλοτικό πρόγραμμα. Κώστα σε ευχαριστώ. Ναι σε ευχαριστώ πολύ. Θα έχεις τον χρόνο και προχωράμε στον τέταρτο εισηγητή: ο Πτέραρχος κ. Κατελούζος, ο οποίος έχει υπηρετήσει καλά την υποστήριξη σε όλα τα επίπεδα μέχρι το ανώτατο της Πολεμικής Αεροπορίας. Από την άλλη πλευρά ήταν και ένας καλός πρόεδρος στο μεγαλύτερο στην μεγαλύτερη υπηρεσία υποστήριξης του ΝΑΤΟ τότε.

Κατελούζος: Με έχει καλύψει ο κύριος Κυριακίδης γιατί εγώ ετοιμαζόμουν να πω αυτά που είπε ο κύριος Κυριακίδης. Συνεπώς αντί να καθίσω να τα πω δεύτερη φορά, όχι, θα καθίσω να σας πω μερικές ιστορίες που έχουν σχέση με το νόμο. Κατ' αρχήν θα πάω πριν από το νόμο αυτόν το συγκεκριμένο, διότι η νοοτροπία κρατάει από πολλά χρόνια.

Όταν ήμουν κλαδάρχης το 96-97. Δεν θυμάμαι ακριβώς πότε έγινε αυτή η ιστορία που θα πω και αφορούσε το Αρχηγείο στη Λάρισα, το ΝΑΤΟϊκό. Λοιπόν, η επιτροπή που είχαν βάλει παιδιά για να ξεσκαρτάρει τις εταιρίες, μου είχε βγάλει τη χολή ότι δεν μπορεί να κάνει το έργο. Εκείνη τη χρονιά η ΗΟCHTIEF είχε μεγαλύτερο προϋπολογισμό από τον προϋπολογισμό του ελληνικού κράτους και η επιτροπή μου την έβγαλε ανίκανη να κάνει το υπόγειο στρατηγείο.

Είμαι πρότζεκτ μάνατζερ στην τροποποίηση των Μ... Βρισκόμαστε στα τελευταία που θα παραλάμβανε ο πελάτης που ήταν πολύ ευτυχής. Και, λέω, κάτσε, είναι ευκαιρία τώρα να τους πω για να φτιάξουν μια FoS. Αρχίζω και πηγαίνω στην εταιρεία και στη ΓΔΑΕΕ και τους λέω, παιδιά ευκαιρία να κάνουμε μια FoS γιατί το Μ... μπορεί να ξεμείνει από βίδες. Δε θέλανε να κάνουμε FoS ς. Και ξέρετε γιατί δεν ήθελαν να κάνω FoS; Γιατί έπρεπε να γίνει διεθνής διαγωνισμός, με τα επακόλουθα

Και αυτό που έζησα πάλι με τα Μ... ήταν. Κάποια στιγμή οι Γάλλοι τρελάθηκαν διότι: Χαρτιά τα οποία θέλανε μια υπογραφή σε ένα γραφείο και να πάνε στο επόμενο γραφείο, παρκάρανε ένα μήνα στο γραφείο με τεκμηριωμένη και προετοιμασμένη από λαμόγιο-μεσάζοντα αιτιολογία (χωρίς το αζημίωτο και την ανάλογη υπόσχεση). Και, μετά στο επόμενο γραφείο με τα ίδια... Κάποια στιγμή οι Γάλλοι τρελάθηκαν.

Σου λέει τι θα γίνει; Εντάξει, πληρώνουμε, πληρώνουμε, πληρώνουμε. Γιατί πληρώνονται οι Γάλλοι;

Λοιπόν. Δεν ήταν ότι πλήρωναν. Είναι ότι δεν βλέπανε άκρη, δεν βλέπανε φως

στην άκρη του τούνελ και κάνανε μια μεγάλη σύσκεψη. Και συμμετείχα κι εγώ σαν εκπρόσωπος Έλληνας για να συζητήσουμε πως θα ξεμπερδέψει αυτή η υπόθεση. Λοιπόν. Δεν έχει σημασία πως ξεμπερδεψε η υπόθεση, αλλά ναι, είναι, είναι αστείο. Άμα θέλετε σας το λέω, όχι.

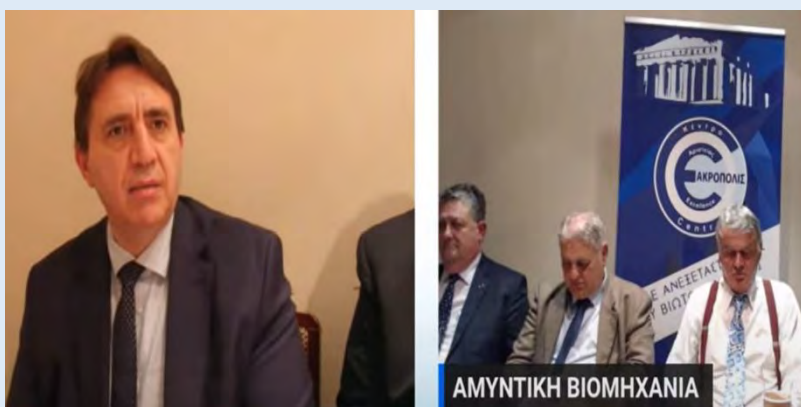
Μπασαράς: Να το πείτε. Ναι.

Κατελούζος: Εγώ τους έκανα την πρόταση. Σταματήστε να πληρώνετε τον οποιονδήποτε. Τελείωσε. Αυτό έχει τελειώσει. Κοιτάξτε να περάσει αυτό το μήνυμα παντού. Μάλιστα θα καθυστερήσουμε πάρα πολύ. Κοιτάξτε, θα

καθυστερήσετε κάνα μήνα, δύο μήνες σε ένα γραφείο. Αλλά στη συνέχεια ξέροντας αυτοί ότι δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα, θα αρχίσει να τρέχει. Και έτσι κάνανε τελικά και προχώρησε. Τι θέλω να πω με αυτή την τελευταία ιστορία; Ότι ο νόμος είναι τόσο πολύπλοκος, που ο καθένας μπορεί να βρει πάτημα να σταματήσει κάποια διαδικασία. Συνεπώς μπορεί ο νόμος να φτιάχτηκε λέγοντας ότι θα κάνουμε διαφανείς διαδικασίες, αλλά στην ουσία οι διαδικασίες γίνανε αδιαφανείς, ακόμη περισσότερο επειδή ο νόμος είναι πολύπλοκος.

Ευχαριστώ.

Μπασαράς: Ευχαριστώ πολύ. Ωστόσο τα δύο πράγματα που είπατε έχουν τόση αξία που έχετε βέβαια και το χρόνο μετά να πείτε και άλλα στη συνέχεια.

Ο επόμενος, είναι ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας Πρίσμα Ηλεκτρονικά ΑΒΕΕ, ο κ. Χρήστος Γιορδαμλής,

Γιορδαμλής: Σας ευχαριστώ κατ' αρχήν για την πρόσκληση και την ευκαιρία να μοιραστούμε τα όσα βιώνει μία ελληνική εταιρεία δραστηριοποιούμενη εν μέρει στην άμυνα. Λίγα λόγια για την εταιρεία. Η εταιρεία ξεκίνησε το 1991 και είναι μία οικογενειακή εταιρεία. Το 1997 κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια και χτίσαμε το εργοστάσιο

παραγωγής ηλεκτρονικών κυκλωμάτων και ειδικών καλωδιώσεων στην Αλεξανδρούπολη, την πρώτη τότε Ελληνική γραμμή τοποθέτησης πολύ μικρών ηλεκτρονικών εξαρτημάτων με τεχνολογία επιφανειακής στήριξης και για πολλά χρόνια ο εξειδικευμένος κατασκευαστής για πολλές γνωστές εταιρείες και στον τομέα της άμυνας.

Διαβλέποντας τις εξελίξεις με την Κίνα πριν από 20 χρόνια, η εταιρεία αποφάσισε να δημιουργήσει τη δική της τεχνολογία και δικά της προϊόντα. Επενδύσαμε σε μία κατηγορία που τότε λεγόταν Smart Dust, σήμερα Διαδίκτυο των πραγμάτων (IoT) και δέκα χρόνια πριν σε θέματα τεχνητής νοημοσύνης και ανάλυση μεγάλου όγκου δεδομένων με πολύπλοκα μαθηματικά μοντέλα και νευρωνικά δίκτυα που είναι πίσω από αυτήν με στόχο την επιτελική λήψη αποφάσεων από δεδομένα αισθητήρων.

Και όλα αυτά τα χρόνια μια πολύ όμορφη πορεία, μία φανταστική διαδρομή, αλλά και με πολλά προβλήματα. Έχω ακούσει και ζήσει πολλές ιστορίες από τα φαιδρά της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας και τις διαδικασίες προμηθειών από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτό που μπορώ να σας πω πρώτα απ όλα πού βρίσκεται σήμερα η εταιρεία; Η εταιρεία έχει ένα Τμήμα που ασχολείται με την άμυνα. Μας πήρε πάνω από πέντε χρόνια από τότε που υπογράψαμε σύμβαση εμπιστευτικότητας με το Group Naval για να φτάσουμε να έχουμε την πρώτη συγκεκριμένη εντολή αγοράς το 2023.

Άρα όταν σε θέματα προμηθειών στην άμυνα συζητούμε το τι θα κάνουμε αύριο, ή τι θα κάνουμε το 2030 είναι σαν να μιλούμε για εχθές και όλες οι αποφάσεις είναι σχεδόν ειλημμένες. Οι χώρες οι οποίες επενδύουν πραγματικά στην άμυνα, σχεδιάζουν τουλάχιστον σε βάθος 20ετίας φροντίζοντας την ισόρροπη εξέλιξη όλων των συστημάτων. Το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα έχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Όλοι θέλουν να λένε πήρα, παρήγγειλα, μιλούν για το τώρα και όχι για το μέλλον όπως θα έπρεπε.

Η εταιρεία λοιπόν με πολύ μεράκι και μία καταπληκτική ομάδα ασχολείται με την άμυνα και το διάστημα. Έχουμε την τιμή να συμμετέχουμε, πάντοτε σε ένα μικρό κομματάκι που μας αντιστοιχεί σε πάρα πολλούς δορυφόρους που έχουν κατασκευαστεί, όπως ο Solar Orbiter που στάλθηκε πολύ κοντά προς τον ήλιο και έχουμε την τιμή να έχουμε επιλεγεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος και την Ελλάδα για να στείλουμε έναν μικρό δορυφόρο τον επόμενο χρόνο στο διάστημα, ο οποίος θα υποστηρίξει το έργο και την τεχνολογία που αναπτύσσουμε στην εμπορική ναυτιλία, όπου σήμερα πολλές εκατοντάδες πλοία είναι εξοπλισμένα με το LAROS, ένα σύστημα επιτελικής πληροφόρησης, όπου δημιουργώντας δεδομένα μέσα στο πλοίο από αισθητήρες, επιτρέπουμε μια ναυτιλιακή να μπορεί να παίρνει αποφάσεις για το ποιο πλοίο συμμορφώνεται με τις τεχνικές ή οικονομικές οδηγίες, ποιο πρέπει να συντηρήσουν, να γνωρίζουν με ακρίβεια τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, και πολλές άλλες πληροφορίες που είναι θέμα όμως άλλης συζήτησης.

Η Πρίσμα Ηλεκτρονικά είναι μία Ελληνική εταιρεία που παράγει τεχνολογία και μπορούμε να μιλούμε με τις ώρες. Ας μιλήσουμε όμως για το θέμα της σημερινής συζήτησης.

Το πρώτο που πρέπει να καταπολεμήσουμε είναι ο μηδενισμός. Έχουμε ή δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία; Η απάντηση είναι ότι υπάρχουν Ελληνικές Εταιρείες οι οποίες είναι πραγματικά διαμάντια. Τις ξέρουμε? Η απάντηση είναι ότι δεν τις ξέρουμε. Και αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει η ίδια η ελληνική πολιτεία. Παρότι τα μητρώα υπάρχουν, η πολιτεία δεν γνωρίζει ποιες ελληνικές επιχειρήσεις κάνουν τι! Μπορεί να γνωρίζει ποιος αντιπροσωπεύει ποιον, ή ποιες εγκαταστάσεις υπάρχουν, αλλά το ποιος πραγματικά μπορεί να έχει την ικανότητα να παράξει ή να κατασκευάσει ένα συγκεκριμένο εξάρτημα, καλούπι ή υλικό συνήθως δεν το γνωρίζει! Ποιος πραγματικά έχει, ή μπορεί να γράψει λογισμικό; Ποιος πραγματικά μπορεί να κάνει κάτι συγκεκριμένο; Θα ξαφνιαστείτε από την αδυναμία της υπηρεσίας να τοποθετηθεί εδώ. Θεωρητικά όλοι μπορούν να κάνουν τα πάντα. Αλλά σε πόσο χρόνο? Με ποιες διαδικασίες? Με ποιο Προσωπικό? Τι υπάρχει έτοιμο? Πως η χώρα κατοχυρώνει τα δικά της export rights και προστατεύει-προωθεί τα προϊόντα που παράγουν οι Ελληνικές επιχειρήσεις?

Αυτό που εμείς βιώνουμε σαν εταιρεία είναι πρώτα απ όλα η απουσία προγραμματισμού μακροπρόθεσμου, μακροχρόνιου, με συγκεκριμένο προγραμματισμό και πιστώσεις. Η αδυναμία συνεργασίας του πολιτικού συστήματος με το στρατιωτικό σύστημα είναι δεδομένη και αποτελεί ανάγκη να αλλάξει η κατάσταση όπου σήμερα αυτός που δεν κάνει τίποτα είναι σε πλεονεκτική θέση εξέλιξης και σταδιοδρομίας ως προς αυτόν που εργάζεται και παίρνει πρωτοβουλίες, άρα μπορεί να κάνει και λάθος.

Στη ζωή χρειάζεται να παίρνουμε αποφάσεις που άλλες φορές είναι σωστές, άλλες φορές μπορεί να μην είναι τόσο σωστές, όταν είναι όμως καλοπροαίρετες προς το συμφέρον της όποιας υπηρεσίας, της όποιας εταιρείας τότε είναι δείγμα εξέλιξης και ουσίας, πραγματικό πλεονέκτημα.

Όταν λοιπόν ένας αξιωματικός ή ένας πολιτικός έχει το δικαίωμα να μην πάρει απόφαση, ή να αναβάλλει συνεχώς χωρίς πραγματικό λόγο είναι δείγμα κακό. Αυτό λοιπόν που βλέπουμε είναι μία πολύ κακή οργάνωση και θεωρητικά σχέδια που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα, ειδικά στις Δημόσιες Αμυντικές εταιρείες. Δεν φταίνε οι νόμοι, οι νόμοι δεν φτιάχνουν σχέσεις και συνεργασίες. Εκείνο το οποίο φταίει είναι η αδυναμία συνεργασίας. Του δημόσιου μέρους με το ιδιωτικό με στόχο το συμφέρον της Ελλάδος. Κλείνοντας, να πω επίσης ότι αυτό που επιτρέπει την εξέλιξη των συστημάτων, αυτό που επιτρέπει τη δημιουργία πραγματικής βιομηχανίας σε μία χώρα είναι ο σωστός διαμοιρασμός της πληροφορίας και των τεχνολογικών λεπτομερειών. Σήμερα έχω αυτό το σύστημα που κάνει αυτά και έχει αυτά τα μειονεκτήματα. Πως μαζί, Ένοπλες Δυνάμεις και ΕΑΒΙ μπορούμε να το εξελίξουμε, να το πάμε πιο μακριά. Χωρίς λοιπόν να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος, όχι σε επίπεδο κορυφής, αλλά σε διατμηματικό και λειτουργικό επίπεδο, τα πράγματα δεν μπορούν να προχωρήσουν ώστε να μιλούμε για ελληνική

βιομηχανία, για ελληνικά προϊόντα, για ελληνικά οπτικά συστήματα. Σας ευχαριστώ.

Prisma Electronics
Κέντρο Αριστείας Ακρόπολις
Εσπερίδα για την Αμυντική Βιομηχανία – Τεχνολογία
Hyatt 10/02/2024
Χρήστος Γουρβαμλής
christos@prismael.com

35 YEARS OF INNOVATION

Prisma Electronics SA Με μια ματιά

Prisma Electronics SA Με μια ματιά

- Υπηρεσίες Μικροηλεκτρονικής & Καλωδιώσεων
- IoT και Προηγμένη Ανάλυση Δεδομένων
- Λύσεις Πληροφορικής

Σημεία Παρουσίας

>110 Εργαζόμενοι
>70% Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης
>70 R&D Έργα
>10M\$ Κύκλος Εργασιών

Prisma Electronics SA Αμυνα – Διάστημα – Ναυτιλία

- EMS
- Reliable manufacturer
- Technology made in Greece

LAROS

Prisma Electronics SA Συνέργειες και Συνεργασίες στην Ελλάδα

LEO-EO, Geo-Coms-EO, LEO-MICE-1

Cloud / Network, Control Center

Prisma Electronics SA Σημεία Προσοχής Σε κάθε Εθνική Στρατηγική

Αμυνα - Τεχνολογία

- Δημιουργία Εθνικού Μητρώου Τεχνολογίας
- Θεσμική Διαδικασία Επιλογής Ελληνικών Προϊόντων & Λύσεων
- Υποχρέωση Αρωγής από Πανεπιστήμια – Κρατικές Επιχειρήσεις
- Αξιοποίηση Ευρωπαϊκού Πλαισίου EDF
- Συσχέτιση Μελλοντικών Οπλικών συστημάτων με EDF
- Εθνικό Πρόγραμμα για Δημιουργία Ελληνικών Export Rights
- Διασύνδεση Ελληνικών Export rights με ΑΩ
- Σύνδεση Ελληνικής Διπλωματίας με προώθηση Ελληνικών Τεχν.

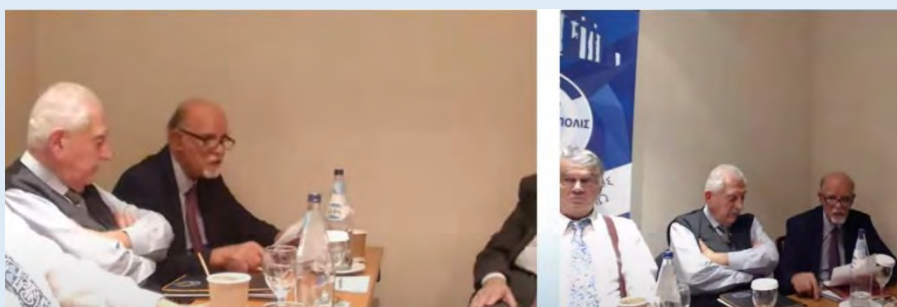
Prisma Electronics SA Σημεία Προσοχής Σε κάθε Εθνική Στρατηγική

Αμυνα & Διάστημα

- Διαχωρισμός Στρατηγικής – Υλοποίησης
- Πολυετή σχέδια >20 ετών με έγκριση από την Βουλή με υψηλή πλειοψηφία
- Νέα Δομή Διοίκησης με σαφή Διαχωρισμό
 - Στρατηγικής
 - Επιχειρησιακής Λειτουργίας
 - Γεωπαράτηρησης
 - Τηλεπικοινωνιών
 - Διασυνδεδεμένων Συστημάτων

Μπασαράς: Σας ευχαριστώ πολύ. Ειλικρινά σας ευχαριστώ. Όλοι τα είπαν ωραία, αλλά προσθέσατε αξία με αυτά τα λακωνικά που είπατε. Χαιρετίζω τον Αρχηγό του Στόλου, τον κύριο Παυλόπουλο, που είναι μαζί μας σήμερα. Να ξέρετε, το απόγευμα θα έχουμε επανάληψη αυτής της συνεδρίας και μάλιστα θα παρακαλούσα τους συνέδρους να πουν αυτά που τους κόπηκαν περισσότερο, να δώσουν έμφαση το απόγευμα, ούτως ώστε το ακροατήριο να ξέρει ότι δεν θα έρθει να ακούσει διπλά πράγματα, θα ακούσει και πράγματα που δεν άκουσε και λέγοντας αυτά θα πάω στον κύριο Σουκουλιά που θα τον παρακαλέσω, επειδή είναι και του Κέντρου Αριστείας Ακρόπολις, να κρατηθεί όσο το δυνατόν λακωνικός, γιατί πρέπει να μιλήσει και κάποιος από το στρατό σαν πυροβολητής.

Σουκουλιάς: Εμείς βαράμε τα βλήματα και φεύγουμε γρήγορα.

Μπασαράς: Το ξέρω. Αυτό πρέπει να κάνετε γενικά και στην αμυντική βιομηχανία, αλλά προς τα πάνω όμως.

Σουκουλιάς: Ειλικρινά χαίρομαι που κάθομαι στο τραπέζι με τους κυρίους και τα ιστορικά που άκουσα. Κύριοι, είναι πράγματα τα οποία ο καθένας τα ξέρει μέσα σε κάποια έκταση, που οι υπόλοιποι όμως πρέπει να τα

γνωρίζουν. Σ αυτά θα σας πω κι εγώ δυο πονεμένες ιστορίες. Λοιπόν, αλλά πριν από αυτό να σας πω για την έρευνα και την καινοτομία. Έχω διατελέσει τρία χρόνια μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Καινοτομίας και τρεισήμισι χρόνια πρόεδρος στο Περιφερειακό Συμβούλιο της Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης. Έχω κάνει την καριέρα μου εκτός στρατού, και πέρασα στην ΠΡΙΣΜΑ ηλεκτρονικά 21 χρόνια, όντας διευθυντής του εργοστασίου για 21 χρόνια και ασχολήθηκα με όλα αυτά που είπε ο Χρήστος. Λοιπόν, από κει και πέρα υποστηρίζω την οικογενειακή επιχείρηση της κόρης και του γαμπρού. Δύο μηχανικοί. Που αναπτύσσουν λογισμικό με τεχνητή νοημοσύνη, μηχανική μάθηση, μηχανική όραση και ότι μπορεί να είναι ψηφιακό, δηλαδή υποστηρίζουν τον ψηφιακό μετασχηματισμό στη βιομηχανική παραγωγή. Στη δεύτερη αυτή θητεία είχα την ευκαιρία να επισκεφτώ γύρω στις 500 βιομηχανικές μεταποιητικές μονάδες στην Ελλάδα και σκοπεύω να γράψω βιβλίο για να το κάνετε

βιβλίο. Διασκεδαστικό γιατί με την πραγματικότητα και τρομάζουμε και στενοχωριόμαστε. Εν πάση περιπτώσει, βασική έρευνα και εφαρμοσμένη έρευνα ή εφαρμοσμένη έρευνα η βασική είναι για τα πανεπιστήμια είναι η γνώση για τη γνώση, είναι η προσπάθεια να ξεπεράσουμε τα γνωστικά, τα γνωστά όρια και να πάμε λίγο παραπέρα.

Από εκεί και πέρα όμως, η βασική γνώση αυτή δεν πρέπει να μπαίνει γιατί μπαίνει στα συρτάρια, δεν πρέπει να μένει στα συρτάρια από τις από τα αποτελέσματα των διατριβών που γίνονται, των μελετών και της συμμετοχής σε προγράμματα. Η βασική έρευνα, το αποτέλεσμά της, είναι η σκυτάλη που παίρνει η εφαρμοσμένη, την οποία κάνει ο παραγωγικός τομέας. Δεν έχει σημασία τι είδος εταιρεία θα πάρει τη βασική έρευνα, τα αποτελέσματά της έχει σημασία ότι θα τα πάρει και θα τα χρησιμοποιήσει για συγκεκριμένο σκοπό να βγάλει το συγκεκριμένο προϊόν ή την υπηρεσία. Εκεί δεν πάμε καλά. Δεν συνεργαζόμαστε πάρα πολύ όπως πρέπει και ο κακός επιχειρηματίας δεν θέλει τον κακό καθηγητή. Υπάρχουν και τα δύο. Υπάρχουν όμως και καλοί και πολύ καλοί και από τα δύο. Μερικοί βρίσκουν πατήματα και κάνουν αρκετά προγράμματα τα οποία προβάλλεται και η χώρα και επωφελούνται και κρατάνε πολλά άτομα τα οποία αλλιώς θα ήταν στον δρόμο.

Λοιπόν, από εκεί και πέρα ήθελα να σας πω ότι έχουμε, ένα, στα πολιτικά πράγματα του τόπου, ένα εθνικό οικοσύστημα έρευνας και καινοτομίας, το οποίο αξίζει τον κόπο. Έτσι, πολύ επιγραμματικά να σας πω ότι ξεκινάμε από τη στρατηγική της χώρας στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης καινοτομίας και είναι θεμελιώδης υποχρέωση της Πολιτείας, με όργανο τη Γενική Γραμματεία Έρευνας Καινοτομίας, να υποβάλει. Το προσχέδιο νόμου και γίνεται νόμος για επτά χρόνια, όπως είναι τα Ευρωπαϊκά προγράμματα πλαίσια. Από εκεί και πέρα, αυτοί οι οποίοι είναι υπεύθυνοι να προωθήσουν, να υποστηρίξουν τη βασική και εφαρμοσμένη, την ανάπτυξη τεχνολογίας και την καινοτομία στην Ελλάδα είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, η Γενική Γραμματεία Έρευνας Καινοτομίας, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας, το ΕΛΙΔΕΚ που ασχολείται με τους μεταδιδάκτορες και τους διδάκτορες, τα Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια, τα οποία εισηγούνται και 13 Περιφερειακά Συμβούλια Έρευνας και Καινοτομίας, όπως λέγονται, ένα σε κάθε Περιφέρεια. Υπάρχουν εποπτευόμενοι ερευνητικοί φορείς που είναι το ΕΚΕΤΑ, το ΙΤΕ, το Εθνικό Αστεροσκοπείο, το ΕΛΚΕΘΕ, ο Δημόκριτος κλπ. Υπάρχουν και εποπτευόμενοι τεχνολογικοί τομείς που είναι η Εθνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, το Κέντρο Νόησις, το Επιστημονικό Πάρκο Πατρών. Σε όλο αυτό το σύστημα υποστηρίζουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα οποία ξέρουμε ποια είναι. Έχουν καταργηθεί τα ΤΕΙ πλέον και υπάρχουν μόνο τα ΑΕΙ. Υπάρχουν οι παραγωγικοί φορείς μέσω των τμημάτων έρευνας και Ανάπτυξης. Όσες σε όσα υπάρχουν έστω και με ένα άτομο εκπροσώπηση δραστηριότητες μέσα σε εταιρείες που στοχεύουν σε προϊόντα και υπηρεσίες και πιστέψτε με ότι έχουν αρκετές από αυτές πολλά πολλές επιτυχίες. Υπάρχουν τα Κέντρα Αριστείας, τα κόμβοι, οι κόμβοι καινοτομίας, τα συνεργατικά σχήματα, θερμοκοιτίδες, επιταχυντές κλπ.

Από την άλλη μεριά, βιώνουμε κάτι το οποίο λέγεται νέες τεχνολογίες και αναδυόμενες. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναφερθώ.

Γιατί θα πω μόνο το πρώτο της επικοινωνίας, το οποίο από τα 28 τον 5 και μετά το 28 θα πάμε στα 6. Δηλαδή μεταφορά 140 ταινιών μήκους μιας ώρας σε ένα δευτερόλεπτο.

Φτάνει Τεχνητή νοημοσύνη. Μισό λεπτό. Το παράδειγμα αυτό Τεχνητή νοημοσύνη είναι το παν. Είναι η βάση. Σπούδασα στο Έσεξ και έκανα τεχνητή νοημοσύνη το 1982. Εκείνο που έκανα εγώ σαν τεχνητή νοημοσύνη μέχρι πρότεροι έγινε δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που έγινε τα τελευταία ενάμιση δύο χρόνια.

Τεχνητή νοημοσύνη λοιπόν στα πάντα και από τα πάντα. Θα μείνω σε αυτό που λέγεται προϊόντα διττής χρήσης, το οποίο πρέπει να το εκμεταλλευτούμε πάρα πολύ. Εκεί μπορούμε να βάλουμε και να ζωγραφίσουμε την αμυντική βιομηχανία, η οποία πολύ σωστά ειπώθηκε δεν υπάρχει. Υπάρχει τύποις, δεν υπάρχει στην ουσία, όπως λέμε. Οι αριθμοί ευημερούν, αλλά στην πραγματικότητα δεν γίνονται πράγματα.

Δεν έχουμε αμυντική βιομηχανία, δεν θα πω τα ίδια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση όμως πληρώνει και υποστηρίζει, έχοντας επιλέξιμες για χρηματοδότηση όλες τις δραστηριότητες έρευνας και καινοτομίας που επικεντρώνονται σε πολιτικές εφαρμογές, άσχετα αν αυτές ενδέχεται να έχουν στρατιωτικές εφαρμογές. Μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε και να κάνουμε την ανάλογη στρατηγική εισήγησης. Σχεδίαση και ανάπτυξη εθνικού ερευνητικού οικοσυστήματος με πεδία εφαρμογής την αμυντική βιομηχανία και τη διαχείριση φυσικών πόρων.

Μπασαράς: Θα ήθελα να πάρεις μια ανάσα, να το κρατήσεις για μετά αυτό. Σε ευχαριστώ πολύ. Έκανα και εγώ αυτό που γίνεται στην έρευνα. Έκοψα από την έρευνα λίγο.

Και θα προχωρήσουμε στη συνέχεια με τη σειρά. Εγώ έχω πολύ λίγο χρόνο.

Σουκουλιάς: Μια παρατήρηση είναι ότι κρέμασαν από το ΥΠΕΘΑ προς διαβούλευση ένα σχέδιο. Μπράβο!

Μπασαράς: Μπράβο! Μπράβο!. Και καλό είναι να το ρίξουμε μια ματιά. Ναι, ναι.

Σουκουλιάς: Ναι. Μπράβο για τη δημιουργία ενός ελληνικού κέντρου υπάρχει; Έχει μια προίκα 25 εκατομμύρια. Βέβαια αυτή τη στιγμή ζεστά θέλει νοοτροπία. Ναι, κουλτούρα. Κουλτούρα είναι νοοτροπία. Σέβομαι τους

πτεράρχους και τους ναυάρχους.

Λοιπόν τι ήθελα να πω; Ότι η νοοτροπία δημιουργείται από τη νομοθεσία. Αν η νομοθεσία είναι σκατά. Σκατά νοοτροπία.

Πετράκος, Ονομάζομαι Χρήστος Πετράκος, είμαι δικηγόρος και η σχέση μου με την αμυντική βιομηχανία ξεκίνησε και παραμένει κυρίως πολιτική. Τοποθετήθηκα στη διοίκηση των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων το 2007 από τον Φώτη Κουβέλη και παρέμεινα στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα μέχρι το τέλος του 19.

Από το 18 μέχρι το φθινόπωρο που μας πέρασε ήμουν και σε εταιρεία της Αρμενίας, στην LTPYRKAL που υπάρχει εκεί. Πήγα τρεις φορές και έχω ενημερώσει τον Κυριακίδη για τα τότε, τα πρώτα ταξίδια.

Αν κάτι μένει μέχρι τώρα από αυτό που έχουμε δει εδώ μέχρι τώρα είναι ότι ο τόπος μας είναι ένα αφιλόξενο περιβάλλον, ένας “αφιλόξενος πλανήτης” για το “οικοσύστημα” της Αμυντικής Βιομηχανίας και το επιχειρείν.

Εισαγωγικά έχω καταλήξει ότι σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, πέρα από την τεράστια ευθύνη των πολιτικών, υπάρχει και μια τεράστια ευθύνη του επιχειρηματικού κόσμου που έχει αφήσει και έχει συνεργαστεί σε αυτή την κατάσταση.

Η Ελλάδα μετά το 1974 αποφάσισε ως στρατηγική επιλογή να θεμελιώσει τη δική της δημόσια αμυντική βιομηχανία, ιδρύοντας νέες αμυντικές βιομηχανίες και εξαγοράζοντας ιδιωτικές, τις οποίες τις πλαισίωσε και με βιομηχανίες υπάρχουσες του αμυντικού υλικού του ιδιωτικού τομέα.

Η διαχείριση, ο έλεγχος και ο συντονισμός των κρατικών εταιρειών δεν ήταν αποτελεσματική με αποτέλεσμα να αποτύχει η εδραίωση και η ανάπτυξη της κρατικής αμυντικής βιομηχανίας. Η σημερινή τραγική κατάσταση της με τα μεγάλα ταμειακά ελλείμματα και τις ζημιές δείχνει ότι τα σχέδια που εφαρμόστηκαν ήταν τουλάχιστον ανεπαρκή. Οι βασικές αιτίες αυτής της κατάστασης είναι γνωστές, έλλειψη σχεδίου, ανικανότητα διοικήσεων, κομματικοποίηση, αναξιοκρατία, αδιαφάνεια, επίδραση εξωθεσμικών παραγόντων.

Αποτυχία απόκτησης αντισταθμιστικών ωφελημάτων ή εκπλήρωσης τους από τις τεράστιες αγορές αμυντικού υλικού των τελευταίων 30 ετών και πλέον συμβάσεις με χαμηλή εθνική συμμετοχή, ακόμα και όταν η εθνική συμμετοχή ήταν ικανοποιητική, αυτή αφορούσε σε εργασίες χαμηλής τεχνολογικής στάθμης.

Ελάχιστη έως ανύπαρκτη υποστήριξη της έρευνας και ανάπτυξης, με αποτέλεσμα τη σταδιακή υποβάθμιση της βιομηχανικής υποδομής και κουλτούρας. Οι εταιρείες χρειάζεται να γίνουν από προβληματικές εταιρείες παραγωγής μόνο συμβατικών αμυντικών προϊόντων, κερδοφόρες εταιρείες παραγωγής και μιας διευρυμένης γκάμας προηγμένων τεχνολογικά προϊόντων, με αιχμή του δόρατος την έρευνα και την ανάπτυξη, προκειμένου να αποκτήσουν θέση στο διεθνές περιβάλλον.

Χρειάζεται πολιτική μάρκετινγκ και πωλήσεων, που σήμερα δεν υπάρχει καμία, εστιασμένη ταυτόχρονα στις ανάγκες του βασικού πελάτη, δηλαδή των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και του διεθνούς ανταγωνισμού. Αυτή η κατάσταση αποτελεί τροχοπέδη και για την ιδιωτική αμυντική βιομηχανία.

Η επίτευξη του στόχου της ανάπτυξης και ανάκαμψης προϋποθέτει:

- ✓ Στρατηγικό σχέδιο για την αμυντική βιομηχανία, με πολυετή ορίζοντα για τις κρατικές και ιδιωτικές αμυντικές βιομηχανίες, υπό έναν ενιαίο φορέα εποπτείας και συντονισμού.
- ✓ Δημιουργία του φορέα που θα αναλάβει τον παραπάνω εποπτικό και συντονιστικό ρόλο με στόχο την εκπόνηση, εισήγηση και υλοποίηση ενός σχεδίου για την αμυντική βιομηχανία.
- ✓ Συμφωνία του πολιτικού συστήματος σχετικά με τους στόχους της αμυντικής βιομηχανίας.
- ✓ Διατήρηση της ιδιοκτησίας των υποδομών των κρατικών αμυντικών βιομηχανιών, με σύγχρονες διαδικασίες όμως διοίκησης, σε ένα αυστηρό πλαίσιο ελέγχου συγκεκριμένων και μετρήσιμων στόχων. Οι κρατικές αμυντικές βιομηχανίες, λόγω του μεγέθους και της υποδομής τους, καθίστανται εκ των πραγμάτων πυρήνας της ανάπτυξης της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας.
- ✓ Εκσυγχρονισμός και ολική αναδιάρθρωση των υφιστάμενων εταιρειών με πλήρη ανανέωση του προσωπικού τους, υπό την ευθύνη των διοικήσεων.
- ✓ Ενεργή συμμετοχή στους διεθνείς θεσμούς και τα προγράμματά τους. Σύνδεση των εταιρειών με τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και τους φορείς επιστημονικής έρευνας με ενίσχυση πάλι της έρευνας και ανάπτυξης.
- ✓ Συμμετοχή της εγχώριας ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας στον προγραμματισμό και τις εξοπλιστικές της εξοπλιστικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Διάθεση υποδομών και χρηματοδότησης για την ανάπτυξη νέων

ιδεών και εταιρειών.

Τη δημόσια αμυντική βιομηχανία ουδείς την κληρονόμησε ως προσωπική περιουσία για να τη διαθέτει κατά το δοκούν. Όλοι οι κατά καιρούς διαχειριστές της εξουσίας έχουν ως καταπίστευμα την περιουσία του ελληνικού λαού. Το μόνο που δικαιούνται να αφαιρέσουν από αυτή είναι τα βάρη που της φορτώθηκαν. Βάρη που απομυζούν τόσο τη δημόσια όσο και την ιδιωτική περιουσία του ελληνικού λαού.

Κάθε φορά που η δημόσια αμυντική βιομηχανία βρίσκεται στο προσκήνιο, η κάθε κομματική πλευρά προσπαθεί να συμπεράνει το κακό σχέδιο της άλλης. Σε μία προσπάθεια να εξηγήσει, αποσύροντας από πάνω της κάθε ευθύνη, για την πολύ κακή κατάσταση στην οποία ξαναβρίσκεται η ελληνική αμυντική βιομηχανία. Η δημόσια αυτή η συζήτηση δεν μπορεί και δεν πρόκειται να καταλήξει πουθενά, αφού πραγματικό σχέδιο ούτε υπήρξε ούτε υπάρχει για τη δημόσια αμυντική βιομηχανία. Και πως να υπάρξει άλλωστε, αφού όλοι και ειδικά οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν κρύβουν πλέον την απαξία τους για αυτή. Και με βάση αυτή την απαξία σχεδιάζουν ότι τους αφορά.

Πρόκειται για μία αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Η δημόσια αμυντική βιομηχανία δεν είναι ικανή να εκπληρώσει τις συμβάσεις και να παραδώσει προϊόν και γι αυτό δεν παραγγέλνουμε από αυτή, αφού δεν παραγγέλνουμε από αυτή, αυτή απαξιώνεται και έχει μόνιμα απλωμένο το χέρι επαιτώντας από την κυβέρνηση για να επιβιώσει. Και κάποιοι σκέφτονται να κλείσουν τα ΕΑΣ και η ΕΑΣ αφού δεν μπορούν να παράγουν. Και πώς να παράγουν αφού δεν μπορεί να κάνουν τίποτα ως βιομηχανία, αλλά μπορούν να λειτουργούν σαν οποιαδήποτε υπηρεσία του δημοσίου, σαν το ΙΚΑ. Με 4412 και ΑΣΕΠ. Πάντως σαν βιομηχανία δεν μπορούν να λειτουργήσουν.

Σχέδιο για την ελληνική αμυντική βιομηχανία δεν μπορεί να διαμορφωθεί από τον έναν ή τον άλλο κομματικό χώρο, γιατί πάντοτε θα είναι ένα ύποπτο σχέδιο και γι αυτό καταδικασμένο. Το σχέδιο για την ελληνική δημόσια αμυντική βιομηχανία μπορεί να διαμορφωθεί μόνο με τη συνεργασία του πολιτικού συστήματος και την ενεργό σύμπραξη και των ιδιωτών της αμυντικής βιομηχανίας. Αφού αντιληφθούν πως και για το δικό τους μέλλον είναι απαραίτητος πυλώνας.

Η δημόσια αμυντική βιομηχανία δεν είναι κάτι λίγο, κάτι αμελητέο για τον τόπο. Μπορεί σήμερα να απασχολεί πια ελάχιστους μόνιμους υπαλλήλους, αλλά οι υποδομές της, με τέσσερα μεγάλα εργοστάσια στο Λαύριο, τη Μάνδρα, το Αίγιο και την Τανάγρα είναι σε θέση να απασχολήσει αρκετές χιλιάδες εργαζόμενους, παράγοντας προϊόντα που ούτως ή άλλως θα αγοραστούν από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Προϊόντα που ζητούνται και από τη διεθνή αγορά. Το μόνο που λείπει για να ευδοκιμήσει η δημόσια αμυντική βιομηχανία είναι η συνεννόηση του πολιτικού συστήματος, ώστε να εκπονηθεί ένα σχέδιο που θα περιλαμβάνει τη διοίκηση, την κοστολόγηση, την εμπορική πολιτική της εταιρείας, αλλά και τον σχεδιασμό των προμηθειών των Ενόπλων Δυνάμεων και τις επενδύσεις σε ανανέωση βιομηχανικού εξοπλισμού και νέες τεχνολογίες. Αυτός ο δεσμευτικός διάλογος χρειάζεται και όχι κουβέντες για να έχουμε να λέμε

Ευχαριστώ πολύ.

Μπασαράς: Αλήθειες, ΑΛΗΘΕΙΕΣ και ΜΟΝΟ ΑΛΗΘΕΙΕΣ. Είπες και καλές προτάσεις. Και πολλά τα ευχαριστώ Χρήστο: Προχωράμε στον επόμενο και θα παρακαλούσα κύριε Καμπιώτη, όσο το δυνατόν λακωνικό κύρος και στην ουσία της τεχνολογίας, της καινοτομίας και της παραγωγής πάνω στην τεχνολογία. Σε ευχαριστώ πολύ.

Καμπιώτης: Όταν έλαβα την πρόσκληση αυτό να μιλήσουμε εδώ πέρα. Σκέφτηκα ότι σαν εκπρόσωπος μιας εταιρείας η οποία παράγει και κατασκευάζει στην Ελλάδα και μάλιστα είναι η πρώτη εταιρεία στην Ελλάδα η οποία κατασκεύασε και δοκίμασε. Θα πρέπει να μιλήσω γι αυτή την τεχνολογία και την γεωπολιτική αξία και σημασία που έχει αυτή η τεχνολογία, η οποία στις μέρες, άκουσα με πολύ

ενδιαφέρον όλους τους συμμετέχοντες εδώ πέρα και θέλω να κάνω μια παρατήρηση ότι μερικές φορές χωρίς να το θέλουμε από μεγάλο πόνο και με πολύ μεγάλη δυσκολία έχουμε ζήσει όλοι περνώντας μέσα από αυτό το σύστημα. Κάνουμε μια αναπόληση ότι έχει πάει στραβά μέχρι σήμερα και αυτή αναπόληση μερικές φορές μας εγκλωβίζει.

Πρέπει να προσπαθήσουμε να σταματήσουμε να κοιτάμε πίσω, γιατί αυτές οι βαλίτσες, αυτά τα βάρη που έρχονται από πίσω, μερικές φορές τραβώντας τα μπροστά, παραμένουν βάρη τα οποία εμάς μας κουβαλάνε και πρέπει να δούμε από δω και πέρα τι θα κάνουμε με θετικό τρόπο και πως μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα που έχουμε.

Εγώ είμαι απόστρατος τάξεως Αεροπορίας, είμαι της 33ης σειράς μηχανικός, της ΣΜΑ, μιας πολύ μικρής σειράς 12 ατόμων και είμαι ένας από τους 6 μηχανικούς αυτής της σειράς. Υπηρέτησα 31 χρόνια και κάποια στιγμή είδα ότι

Δεν θέλω να συνεχίσω γιατί έβλεπα ότι δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο μέλλον.

Προσωπικά όχι από προσωπική φιλοδοξία, αλλά επειδή είδα ότι δεν μπορούσα να περάσω αυτά τα οποία εγώ ήθελα να κάνω και αυτά τα οποία είχαν προγραμματιστεί να γίνουν μέσα στην αεροπορία και αποφάσισα να διαχωρίσω τον δρόμο μου και ακολούθησα μια δεύτερη καριέρα η οποία ήρθε μετά την αποστρατεία μου και πήγα σε μια μεγάλη πολυεθνική εταιρία και πλέον βρίσκεται το 2015 και έχει σημασία η ημερομηνία. Γύρισα στην Ελλάδα με ένα όραμα να ασχοληθώ και να φτιάξω μια φαγωμένα σκάφη και μπήκα σε ένα γκαράζ κυριολεξία και δούλεα μαζί με κάποιους παλιούς συναδέλφους.

Έτσι έκανα και προχωράμε και φτιάξαμε και φτιάξανε αεροπλάνα για όλους με υψηλές απαιτήσεις και τα οποία τα δοκιμάσαμε, τα πετάξαμε και μάλιστα κάτω στη μύτη γιατί φοβόμασταν. Δεν υπήρχαν νόμοι τότε που να λένε πως πετάμε μη επανδρωμένα, αλλά ό,τι πετάει πρέπει να πετάει υπό την κάλυψη κάποιου επανδρωμένου σκάφος το οποίο έπαιρνε την άδεια για να μπορέσει να καλύψει τον εναέριο χώρο. Σήμερα λοιπόν όλοι μιλάνε για δρόμους και μιλάνε για αυτό το μαγικό πράγμα που υπάρχει στην συζήτηση στην μέση της σκηνής και επηρεάζουμε τόσο καθοριστικά και σήμερα τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Έλεγα λοιπόν ότι αυτή η κωμωδία πάει τόσο γρήγορα που πλέον φαίνεται πολύ αδύνατη η τακτική σκέψη και η δομή των επιχειρησιακών σχεδίων μέσα στους οργανισμούς τους παραδοσιακούς, να τον αφομοιώσουν δηλαδή και αυτό προκαλεί συνεχώς συνεχείς αιφνιδιασμούς.

Τι έκανε λοιπόν αυτή τη τεχνολογία; Να πάει και να προχωρήσει τόσο γρήγορα; Είναι η διάχυση που έγινε λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης που έφυγε το παιχνίδι από τις κεντρικές χώρες που είχανε την πρωτοκαθεδρία. Λίγες μεγάλες και ισχυρά γεωπολιτικές χώρες είχαν την δυνατότητα να παράγουν τον τρόπο και να τα βάλουν στις διοικήσεις Ένοπλες δυνάμεις τους και μάλιστα οπλισμένα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, το Βασίλειο, η Ιταλία, η Γαλλία, το Ισραήλ. Ναι, η Γαλλία. Ακόμα δεν ξέρω αν έχει δικό της πολεμικό δρόμο.

Στη Γάζα για να προσαρμόζονται οι τακτικές των Ισραηλινών ώστε να ενσωματώσουν αυτές τις νέες τεχνολογίες και τις απειλές μέσα στο σχεδιασμό τους με πολύ γρήγορο τρόπο. Τα σκέπασε, τα είδαμε ότι τα τανκς βγαίνουν καλυμμένα με κουκούλα. Αντίστοιχα, η Ρωσία φαίνεται να μπήκε μέσα βασισμένη σε μεγάλη ισχύ και αλαζονεία και ξαφνικά είδε πως το πεδίο αρχίζει να έχει προβλήματα και τρέχει με σπασμένα να το αλλάξει αυτό και προμηθεύει τυραννικά τρόπο και τα βάζει αυτά στην αιχμή των επιχειρήσεών της. Άρα λοιπόν ήρθε και άλλαξε κάτι που στην αρχή το υποτίμησε. Συνεχίζουμε και λέμε γεωπολιτικά, οι οποίοι διατάραξαν το παγκόσμιο για μια ομάδα ανθρώπων τους οποίους θα τους χαρακτηρίζαμε πολύ άσχημα. Μια φίλη η οποία είναι αύριο κιάλας εκεί πετάνε πυραύλους κέντρου.

Και παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να πω ότι οι πύραυλοι δεν είναι το πολιτικό σύστημα. Αλλάζουν τα πάντα λοιπόν και διαταράσσουν το παγκόσμιο εμπόριο. Και βλέπουμε. Από φόβο γιατί δεν θέλουν να μπλέξουν με αυτούς τους χουντικούς Και γιατί θα αφήσω να τους πετάνε πυραύλους στις χώρες που είναι πολύ κοντά; Γιατί ξέρω, πριν αρχίσουν να πέφτουν οι πύραυλοι μέσα στο χωριό, ξαφνικά όλοι οι ξένοι που υποστηρίζουν την οικονομία θα σηκωθεί και θα φύγουν.

Είναι λοιπόν κάτι που πρέπει να πάρουμε σαν μάθημα από αυτό που έγινε και να δούμε πως εμείς μπορούμε να το αλλάξουμε. Θα πρέπει να ακολουθήσουμε τα παραδείγματα τα οποία υπάρχουν σήμερα. Έχουν γίνει πάρα πολλά λάθη. Είναι. Είναι προφανές ότι άμα δει κάποιος ένα διάγραμμα με την πορεία των εξοπλιστικών προγραμμάτων θα δει ότι η Τουρκία από ένα σημείο και μετά κάνει μια βύθιση. Εγώ έχω και μια παρουσίαση διαβασμένη αλλά δεν μπορώ να το δείξω. Παρακαλώ δώστε τον γραμματέα και θα μπει κανονικά στα πρακτικά. Όταν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και στον Μεσοπόλεμο εμφανίστηκε το αεροσκάφος, Αρχικά το βάλανε μέσα στα σώματα, το στρατό και το ναυτικό, όπου εκεί λειτουργούσε συμπληρωματικά. Δεν ήταν αυτόνομο μέσο. Αν βάλουμε ένα αεροπλάνο θα κάνει συμπληρωματικά το σχέδιό μας. Έτσι θα το κάνει Χιροσίμα. Άρα λοιπόν, ουσιαστικά δεν αξιοποίησαν τότε την τεχνολογία, αλλά την έβαλαν συμπληρωματική στα σχέδια που είχανε μέχρι τότε. Και ξαφνικά ανακάλυψαν ότι αυτό το πράγμα μπορεί να κάνει περισσότερα από αυτά τα οποία μπορούσαν να κάνουν μέσα στα σώματα όπου δρούσε και λίγο ανταγωνιστικά, γιατί άρχισε να δημιουργεί διάφορες τάσεις μέσα στα στρατιωτικά σώματα, τα παραδοσιακά και φτιάξαμε την αεροπορία διεθνώς.

Αντίστοιχο παράδειγμα είναι η Διοίκηση Υποβρυχίων του Ναυτικού το 1914 που μας είπε ότι δεν είναι ένα σώμα, ένα πλοίο που θέλω να ταξιδεύω. Έχουμε λοιπόν ένα ειδικό φορέα που θα αξιοποιήσει τακτικά το συγκεκριμένο μέσο της εξωτερικής πολιτικής μας. Σήμερα αποφάσισαν να ενοποιήσουν τις από τις ειδικές δυνάμεις κατακερματισμένες στα διάφορα σώματα. Ξαφνικά ερχόμαστε και λέμε Μήπως είναι πιο αποτελεσματικές να τους κάνουμε μια διοίκηση και αναπροσαρμογή; Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να γίνει προς τα εμπρός. Και λέγοντας αυτό που θα μπορούσα να μιλήσω περισσότερο είναι ότι η αεροπορία έχει ένα πολύ καλό παράδειγμα για το τι πρέπει να γίνει μετά απ αυτό και το ΚΑΤ/ΣΤΟ. Τι είναι αυτό; Κέντρο Αεροπορικής Τακτικής και

Σχολείο όπλων Τακτικής και άμεσα να δημιουργηθεί με κάποιο τρόπο ένα σχολείο όπλων τακτικής για τους δρόμους κι ένα κέντρο έρευνας και ανάπτυξης τακτικών. Αυτό πιστεύω ότι ο καλύτερος φορέας που μπορεί να ενσωματώσει αυτή τη στιγμή μέσα στους κόλπους του, λόγω της ειδικής αποστολής που έχει γίνει, δεν είναι καινούργια που έγινε γιατί αυτοί έχουν την μεγαλύτερη ευρύτητα αποστολών που μπορούν να κάνουν τις μετατροπές ανορθόδοξες και μη. Πρέπει να αποφασίσουν να είναι του ειδικού πολέμου. Πρέπει λοιπόν να αποφασίσουν να διοικήσουν το σχολείο τους, τα μη επανδρωμένα, να αποκτήσουν δικές τους τακτικές και όχι να χρησιμοποιούνται από τον κάθε έναν.

Μπασαράς: Σας ευχαριστούμε πολύ. Αυτά τα πώς θα περάσουν μέσα από το κείμενο σου, μέσα από την παρουσίαση. Εμείς καλέσαμε και τους θεσμικούς της Πολεμικής Αεροπορίας και των άλλων όπλων. Λοιπόν, παρακαλώ, κύριε Παπασωτηρίου, πολύ, αλλά επειδή είστε και πολύ φίλος, θα σας δώσω το μισό χρόνο. Προχωρώ και...

Παπασωτηρίου: Το μισό του μισού. Λοιπόν. Σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση, που βρίσκομαι σήμερα σ' ένα τραπέζι με τόσο αξιόλογους συμμετέχοντες ...και στο τραπέζι και αυτούς που μας παρακολουθούν. Για την ιστορία είμαι απόστρατος αξιωματικός του στρατού. Είμαι ο άνθρωπος που συνέταξε για το στρατό την πρώτη μελέτη για το Κόστος Κύκλου Ζωής των οπλικών συστημάτων (Life Cycle Costing). Έφτιαξα την πρώτη προδιαγραφή για το FoS (Follow on Support), συνέταξα άπειρες μελέτες για την υποστήριξη των οπλικών Συστημάτων.

Διαθέτω 2 βασικά πτυχία, 4 μεταπτυχιακά, ένα διδακτορικό στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά σε εξέλιξη, για την εφοδιαστική αλυσίδα. Κλείνω.... Και πάμε τώρα στα θέματα τα σημερινά.

Αν είχαμε, ...κοίταξα πολλές φορές στην οροφή να ψάξω αν υπάρχει κάποιος άνθρωπος πάνω εδώ!, ...από πάνω που να μας παρακολουθεί όλους.

Λέω αν, ...αν είχαμε έναν Αμερικανό, έναν Τούρκο, έναν Βρετανό, έναν Γερμανό πάνω, στην οροφή ...και μας άκουγε ...και ας μην είναι από αυτές τις χώρες.... έναν Ολλανδό, έναν Βέλγο, έναν Ελβετό, τι θα έλεγε για όλους εμάς???

Όλους σε αυτό το τραπέζι, με όσα εξιστορήσαμε για την αμυντική βιομηχανία; Τι θα έλεγε; Το αφήνω για απάντηση...

Άκουσα από τον σεβαστό μας ναύαρχο, τον κύριο Γιακουμάκη και μέτρησα [24 ΠΡΕΠΕΙ] ...[ΠΡΕΠΕΙ] και από εσάς, ...και από εσάς,δεν τα είπα όλα. Ναι, αλλά είμαστε δέκα άνθρωποι στο τραπέζι!!!. [10 επί 24 = 240 ΠΡΕΠΕΙ] ...χωρίς να βάλουμε και τους άλλους αξιότιμους κυρίους που παραβρίσκονται σε αυτή την αίθουσα.

Άκουσα τον κο Πετράκο που αναφέρθηκε για στρατηγικό σχέδιο. Το στρατηγικό σχέδιο είναι αυτό που θέλω να πάω. Και το πώς θα πάω???. Αλλά αυτή τη στιγμή, όπως πολύ σωστά είπατε: Δεν έχουμε καταγράψει το σημερινό μας αμυντικό οικοσύστημα. Είναι απόν.

Για να πάω να κάνω ένα στρατηγικό σχεδιασμό πρέπει να ξέρω που βρισκόμαστε σήμερα, ...ποιοι είναι αυτοί που απαρτίζουν τους χώρους της άμυνας και όχι μόνο σε επίπεδο εταιρικών οντοτήτων, δηλαδή εταιρείες, πανεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα, ...αλλά και σε φυσικά πρόσωπα, ανθρώπους οι οποίοι είναι φορείς για το μέλλον. Ακούσαμε μία πτυχή του μέλλοντος. Τεχνητή νοημοσύνη και δεκάδες άλλες αναδυόμενες τεχνολογίες. Αυτό στη χώρα μας δεν είναι καταγεγραμμένο, και αφού δεν είναι καταγεγραμμένο τότε δεν μπορώ να κάνω στρατηγικό σχεδιασμό, και αφού δεν μπορώ να κάνω στρατηγικό σχεδιασμό τότε δεν μπορώ να προσδιορίσω μέσα από αυτό ένα μελλοντικό πλάνο.

Δηλαδή πως θα κάνω την υλοποίηση??? Τι χρήματα θα χρειαστώ για αυτή την υλοποίηση???. Είναι μέρος αυτού του στρατηγικού σχεδιασμού???. Δεν τα έχω!!!. Μιλήσαμε προηγουμένως για διαπραγματεύσεις και πάμε στον πυρήνα κάποιων σημαντικών θεμάτων. Ποιος από εδώ, από αυτό το τραπέζι ή και τα τραπέζια που πάνε πρώην συνάδελφοί μας, νυν συνάδελφοί μας για να διαπραγματευτούν... - ποιος έχει εκπαιδευτεί σε διαπραγματεύσεις; Ποιος έχει εκπαιδευτεί ...και πάμε σε διαπραγματεύσεις;

Μιλήσαμε για αντισταθμιστικά ωφελήματα, αλλά δεν μιλήσαμε όμως για ένα πλαίσιο που συνδέει τα αντισταθμιστικά ωφελήματα με ταμειακές ροές, με ένα συγκεκριμένο σχέδιο, με ρήτρες, με παράλληλη εξέλιξη όλων των προγραμμάτων για να παρακολουθήσουμε όλα αυτά τα πράγματα. Και μιλήσαμε επίσης και για κενά νομοθεσίας. Η νομοθεσία σε αυτό τον ειδικό χώρο πρέπει να αρχίσει με ένα γλωσσάρι: ...είδα μέσα στη νομοθεσία τι σημαίνει κατασκευαστικός φάκελος, και λέω... δεν είναι δυνατόν... πρέπει να καθίσω πάλι στα θρανία του πανεπιστημίου. Δεν υπάρχει πουθενά τέτοιο πράγμα. Μιλήσαμε επίσης για σειρά από επαναλαμβανόμενες διαδικασίες από εκεί που αγοράζουμε από μια πηγή προμήθειας. Είναι δυνατόν!? Κλείνοντας να σας αναφέρω ενημερωτικά ότι είχαμε διεξάγει προ 2-3 εβδομάδων μια παρουσίαση στο Πολεμικό Μουσείο για μεθοδολογία ανάπτυξης αμυντικής βιομηχανίας, όπου εκεί συνθέσαμε όλα τα βήματα που πρέπει να γίνουν και ποιο είναι το περιεχόμενο αυτών των βημάτων για την ανάπτυξη της αμυντικής βιομηχανίας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Μπασαράς: Είναι αλήθεια ότι σε κάποια θέματα δεν έχουμε τον χρόνο να απαντήσουμε. Και είναι αλήθεια ότι έχουν γίνει βήματα και προς την στρατηγική. Εκείνο που δεν έχουμε πετύχει και όλοι ξέρουμε ότι τα περίπτερα στην Ελλάδα είναι η μόνη επιχείρηση που ποτέ δεν απέτυχε και πάντοτε άφηνε κέρδη και δούλευε, δυστυχώς, όπως σχεδόν οι περισσότεροι τομείς όπου υπήρχε συνεννόηση, όπου υπήρχε συνεργασία, όπου υπήρχαν πολλά άλλα πράγματα δεν πήγαιναν καλά. Και λέγοντας αυτό θα ήθελα. Ο κύριος Γερούλης να πάρει το λόγο. Λακωνικά και συνοπτικά, γιατί εγώ σας άφησα ελεύθερους και σας είπα σε πέντε, έξι, επτά λεπτά. Δεν τα καταφέραμε όμως και είναι ανθρώπινο να μην τα καταφέρουμε. Και ίσως κλέψουμε τη δευτερολογία αυτή, την οποία όμως έχουμε την πολυτέλεια το απόγευμα να την περάσουμε πολύ καλύτερα, γιατί θέλω και την πλατεία και έχουμε ίσως και καλύτερα στελέχη και στην πλατεία που κάθονται να περάσουν δυο τρία σημεία. Σε ευχαριστώ Γιώργο. Εσύ έχεις τόση πείρα από αυτά; Λακωνικός.

ΓΕΡΟΥΛΗΣ:

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση συμμετοχής μου στο πάνελ. Επειδή έχω συνεργαστεί στο παρελθόν με τους μισούς από τους συμμετέχοντες σε κάποιο τομέα σχετικό με το θέμα της συζήτησης, και γνωρίζομαι καλά, αντί του βιογραφικού μου θα υπενθυμίσω ότι τα 18 από τα 36 χρόνια υπηρεσίας μου τα πέρασα στην '117 ΠΜ στην Ανδραβίδα όπου εδράζει και το ΚΕΑΤ. Εκεί απέκτησα πολλές εμπειρίες σχεδιάζοντας – δοκιμάζοντας ή αξιολογώντας νέα όπλα ή οπλικά συστήματα, δέκα στο Επιτελείο (ΓΕΑ επτά έτη σε Δ2 και Α1 και ΓΕΕΘΑ Α1) με παράλληλη φοίτηση στο ΕΜΠ, δύο στο ΑΤΑ (Δκτης 1ης μοίρας PATRIOT) και τα υπόλοιπα στην εκπαίδευση (ΣΙ). Θα παραθέσω μερικά γεγονότα που ταιριάζουν ε αυτά που είπαν οι προλαλήσαντες.

Διετέλεσα πρόεδρος (διαχρονικός σε όλες τις φάσεις) του μοναδικού συστήματος που σχεδιάστηκε από αξιωματικούς της ΠΑ, κατασκευάστηκαν πειραματικά πρωτότυπα από το ΚΕΤΑ/ΕΤΗΜ και δοκιμάστηκαν στο ΚΕΑΤ σε αψη F-4E και στη συνέχεια κατασκευάστηκαν δύο βιομηχανικά πρωτότυπα από την ΕΑΒ με πλήρη κατασκευαστικό φάκελο από την ΕΑΒ. Τα συστήματα τοποθετήθηκαν σε αψη Α-7E και πέταγαν με απόλυτη επιτυχία μέχρι αποσύρσεως του τύπου. Ζητήθηκε από ξένη εταιρεία να εξελιχθεί και να τοποθετηθεί σε άλλα αψη, αλλά τελικά επειδή θεωρήθηκε εθνικό απόρρητο σύστημα με πολύ μεγάλη αξία, δεν δόθηκε άδεια στην ΕΑΒ να το αξιοποιήσει επιχειρηματικά.

Το 1999, στο πλαίσιο του διδακτορικού μου στο ΕΜΠ μου ζητήθηκε και έκανα μία εργασία με τίτλο: Εκτίμηση της υποδομής και των δραστηριοτήτων υψηλής τεχνολογίας της Τουρκικής πολεμικής βιομηχανίας, 200 σελίδων από τις οποίες το ΕΜΠ δημοσίευσε τις 50. Με αφορμή την εργασία αυτή και πρωτοβουλία του τότε υπουργού άμυνας

ορίσθηκα πρόεδρος διακλαδικής επιτροπής για συνεργασία με τα Πανεπιστήμια και την εγχώρια αμυντική βιομηχανία, με να κατευθύνουμε την πορεία των Πολυτεχνείων, μαζί με τους εγχώριους φορείς σε καινοτόμα νέα αμυντικά προϊόντα.

Ένα από αυτά τα προϊόντα (βλέποντας το Δάσος) ήταν η εφαρμογές της τεχνολογίας laser. Όντως ασχοληθήκαμε, σχεδιάσαμε και προωθήσαμε την εργασία μας. Αποτέλεσμα ήταν η τότε ΠΥΡΚΑΛ να συνεργαστεί με Αρμένιους φορείς και αγοράστηκε εταιρεία στην Λαζεραϊνή της Αρμενίας η οποία κατασκεύασε τα πρωτότυπα συστήματα που είχαμε υποδείξει με σκοπό αυτά να ολοκληρωθούν και να κατασκευάζονται μαζικά από ΕΑΒ, ΠΥΡΚΑΛ κλπ. Ο κύριος Κυριακίδης το γνωρίζει πολύ καλά το θέμα γιατί επί ημερών του ήταν αναξιοποίητα και κλειδωμένα ακόμα στα ντουλάπια. Ουδέν σχόλιο πέραν του ότι οι Τούρκοι σχεδίασαν πολύ αργότερα για το ναυτικό τους το LASER GUN. Εμείς τι θα βάλουμε στις νέες φρεγάτες?

Ένα άλλο πρόγραμμα του ΠΝ που σταμάτησε μετά από επιτυχή δοκιμή ήταν η επικοινωνία των υποβρυχίων σε πολύ μεγάλες αποστάσεις (εν καταδύσει) με ELF συχνότητα και δεν το σχολιάζω παρακάτω.

Ένα ακόμα πρόγραμμα που ολοκληρώθηκε και παραδόθηκε στις Ε.Δ. (είναι σε χρήση ακόμα) ήταν 12 συστήματα που κατασκευάσαμε στο ΕΜΠ (η διατριβή μου) με την υποσημείωση ότι προηγήθηκε απόφαση του ΑΣΣ περί αναίρεσης της απόφασης χρηματοδότησης του ΕΜΠ για την κατασκευή τους λόγω μη αναγκαιότητας (λόγος απορρήτου).

Συνολικά στα 5 έτη που προέδρευσα στην διακλαδική επιτροπή ειδικών επιστημόνων του ΓΕΕΘΑ προτείναμε συστήματα, διαδικασίες συνεργασίας με εγχώριες βιομηχανίες σε μέσα που θέλαμε να αποκτήσουμε και δεν υπήρχαν αποδεσμεύσιμα στην διεθνή αγορά.

Με αυτά λοιπόν σας εισαγωγή θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με το στόχο που έθεσα για να την παρουσιάσω ως κατωτέρω:

*Η υπενθύμιση των αδυναμιών και των λαθών του παρελθόντος, (Πολιτικών & Στρατιωτικών) και της ελλειμματικής αξιοποίησης των εκάστοτε παρεχομένων ΑΩ από την εγχώρια αμυντική βιομηχανία με στόχο τον υγιή επανασχεδιασμό (νέο start up) σύγχρονης εγχώριας ευέλικτης - επιλεκτικής αμυντικής βιομηχανίας, ικανής να ακολουθήσει τεχνολογίες αιχμής, να υποστηρίξει τις ανάγκες των ΕΔ **cost effectively** και να αναπτύξει αποτελεσματική R&D δράση από κοινού με το ΥΕΘΑ, με ότη αυτή συνεπάγεται για την υποστήριξη της Εθνικής στρατηγικής στην ευρύτερη περιοχή.*

Λοιπόν, σκοπός της σημερινής μου τοποθέτησης είναι να τονίσω την ανάγκη εφαρμογής νέας Πολιτικής Εθνικής Άμυνας με αναγκαιότητα προσαρμογής σε χαλεπούς καιρούς. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τις εμπειρίες του παρελθόντος αναθεωρώντας αυτά που βιώσαμε μεταπολεμικά:

- Έλλειψη πολιτικής θέλησης και επιχειρησιακού & επιχειρηματικού ρίσκου
- Ανεπάρκεια γνώσεων & εμπειρίας σε κυβερνητικό – διοικητικό επίπεδο
- Ανυπαρξία Εθνικού Οράματος & Μακρόπνοου Σχεδιασμού,
- Έλλειψη οργανωμένων θεσμικών φορέων κατεύθυνσης & υποστήριξης αμυντικών δράσεων

Σήμερα οι πρόσφατες εκσυγχρονιστικές – εξοπλιστικές κυβερνητικές επιλογές δημιουργούν ελπιδοφόρες προοπτικές δημιουργίας μακροχρόνιας Ικανής Αμυντικής ισχύος που θα βασίζεται στην ποιότητα έμπυχου και άψυχου υλικού, σε υγιείς εγχώριες υποδομές, στην συμμαχική υποστήριξη και σε ικανή και έξυπνη διοίκηση & πολιτική εντός και εκτός της χώρας. Για να επιτύχει αυτό το νέο ξεκίνημα απαιτούνται συνεργασίες που υπαγορεύει η τεχνολογία και ο ανταγωνισμός των κολοσσών του αμυντικού τομέα. Συνεργατικά σχήματα, συμπαραγωγές με εγχώρια συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα και ωριμότητα αυτών που τις σχεδιάζουν και αυτών που την εκτελούν. Όταν αποφασίσουμε τι θέλουμε και αποφασίσουμε να το κάνουμε με σοβαρό και επαγγελματικό τρόπο θα προχωρήσουμε αποφεύγοντας (με βάση τις εμπειρίες του παρελθόντος):

- Πολιτικές πρακτικές: Ευκαιριακού - προσωπικού οφέλους, ψηφοθηρικής σκοπιμότητας (αποφυγή συνδικαλιστικών αντιδράσεων) κομματικού οφέλους που βλάπτουν το αξιόμαχο, (εντοπιότητα, περιβάλλον, ακαταλληλότητα

περιοχής, προϊόντος), την επιχειρησιακή ικανότητα, τον υγιή ανταγωνισμό, ή ευνοούν τρίτους, (χώρες ή εταιρείες ξένες) μειώνοντας τις εγχώριες δυνατότητες και μη προσδίδοντας το αναμενόμενο επιχειρησιακό όφελος.

- Στρατιωτικές πρακτικές: Συμβιβασμός με κριτήρια που ευνοούν συγκεκριμένα συστήματα που δεν καλύπτουν την κάλλιστη επιλογή (ελάχιστη επιχειρησιακή απαίτηση). Υποτίμηση τεχνολογικών και βιομηχανικών επιτευγμάτων του ανταπάλου και προώθηση επιλογών που ουδέποτε ή πρόσκαιρα διατηρούν επιφανειακή αποτροπή, αλλά δρα υποπολλαπλασιαστικά στον μακροχρόνιο προγραμματισμό.

- Βιομηχανικές πρακτικές: Εφήμερες κερδοσκοπίες με απορρόφηση ΑΩ που δεν συντελούν στην βελτίωση υποδομών, εξοπλισμού και παραγωγικών δυνατοτήτων και R&D σε νέες τεχνολογίες και προϊόντα. Λανθασμένες επιλογές συμμαχικών συνεργασιών, ή προϊόντων που δεν έχουν μελλοντικό ενδιαφέρον, η τεχνολογίες που αποσύρονται.

Αντίθετα πρέπει να εφαρμοσθούν με συγκεκριμένο όραμα, ειλικρινή θέληση, εξειδικευμένη γνώση και εμπειρία:

Πολιτική: Που να εξυπηρετεί Εθνικά οράματα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, βασισμένα σε ρεαλιστικό τεχνοκρατικό σχεδιασμό, σπονδυλωτές υποδομές, συμμαχικές συνεργασίες και συμπαραγωγές με τουλάχιστον δύο πελάτες, η οποία θα εξασφαλίζει σε μέγιστο βαθμό την τεχνολογική υποστήριξη (εγχώρια), θα απορροφά την τεχνολογική εξέλιξη και θα πολλαπλασιάζει κρίσιμες συνιστώσες (εξαρτήματα, πυρομαχικά, SW & HW επιδεχόμενα βελτίωση – εκσυγχρονισμό – επέκταση ορίου ζωής μέσω με αυτοδύναμη ή υποβοηθούμενη εγχώρια παραγωγή).

Γιατί τα λέω αυτά; Έχουμε απόλυτη υποστήριξη την τρέχουσα περίοδο από τη συμμαχία με τις ΗΠΑ. Μας δίνουν F-35, θα τα πάρουμε και θα φύγουμε λέγοντας απλά ευχαριστώ, ή θα απαιτήσουμε να είναι τα F-35 που θέλουμε εμείς ...σαν αυτά του ΙΣΡΑΗΛ π.χ.?

Στρατιωτική πολιτική: Έξυπνων – πολλαπλής χρήσης επιλογών που ενσωματώνουν την μέγιστη δυνατή High Tech & αποτελεσματικότητα, αξιοπιστία, ωριμότητα, επιβιωσιμότητα, υποστηριξιμότητα, διαλειτουργικότητα, πρωτοτυπία και φυσικά εξασφαλίζουν τα όρια της αποδεκτής αποτρεπτικής ισχύος με το ελάχιστο κόστος. Υποστήριξη της εγχώριας βιομηχανίας με εξειδικευμένο – έμπειρο προσωπικό σε θέματα διαχείρισης ποιότητας, πιστοποίησης υλικών και υπηρεσιών, σχεδίασης νέων εφαρμογών & συστημάτων, βελτίωσης – συντήρησης εκσυγχρονισμού υφιστάμενων μέσων.

Βιομηχανική πολιτική: Μείωσης κόστους παραγωγής με ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών, συμπαραγωγικές συμφωνίες, ανταγωνιστική ποιότητα – χρόνου ολοκλήρωσης, εν συνεχεία υποστήριξη, R&D, επενδύσεις για νέα προϊόντα και επιμήκυνση των βιομηχανικών δραστηριοτήτων. Ανταγωνιστική πολιτική με κρατικούς φορείς.

Συμπερασματικά πρέπει να εφαρμόζεται γενικά πολιτική που εξασφαλίζει πολλαπλασιαστές ισχύος ώστε να διατηρείται η επιθυμητή αποτρεπτική ισχύς με το μικρότερο σχετικό κόστος.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΠΑΙΤΗΣΗ: νέα, έξυπνη, επαρκής & αποτελεσματική, ανταποδοτική ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
Ικανή για να αποκτηθεί ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΙΣΧΥΣ που θα παράγει αποτελεσματικά

$S = P^H \times \chi \frac{AP}{PA} > R^*A$

ΟΠΩΣ: S = επίπεδο ευστοχίας – ετήσιος στην περιοχή
P^H = αμυντική ισχύς Ελλάδος
P^A = επιθετική ισχύς ανταπάλου
R^{*A} = επιθετικό ρίσκο ανταπάλου
Δr Πιλοπλασμαστικός Συντελεστής Αποκλιτικής Στρατηγικής

ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
Αμυντικό δόγμα: **ΑΣΥΜΜΕΤΡΗΣ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**
(τακτική Δαυίδ – Γολιάθ)

ΚΟΣΤΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ: πολλαπλώς χαμηλότερο του επιθετικού **ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ:** Στην Ελληνική γεωγραφική ιδιομορφία, την τεχνολογία και τα μέσα των απειλών, το αναμενόμενο θέατρο επιχειρήσεων, την αναδυόμενη & παραδοσιακή τεχνολογία τις κλιματολογικές συνθήκες τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας

ΥΠΟΘΕΤΗ ΑΡΧΩΝ: καθολικής εφαρμογής Πολλαπλασιαστών Ισχύος, Χρήση υλικού μικτών προδιαγραφών, Έξυπνων εφαρμογών παθητικής άμυνας, ειδικά σχεδιασμένων εφαρμογών για παράλληλη άμυνα & ασφάλεια περιοχής, Παράλληλη χρήση και εκμετάλλευση μέσων & συστημάτων από Ε.Δ., Σ.Α, Λιμενικό, κλπ. υπηρεσία (Αγροτική ανάπτυξης, συγκοινωνιών, επικοινωνιών, τουρισμού)

Στρατηγική, απλή, πολλαπλών εφαρμογών, ειδικού βάρους (τοπικού, επιχειρησιακού, τεχνολογικού, οικονομικού) με ανταποδοτικά οφέλη στο ΥΕΘΑ, τους πολίτες και το Έθνος – Χώρα. Να παράγει μακρόχρονη αποτροπή, σεβασμό και φόβο, χωρίς να προκαλεί αστάθεια και συνεχείς εξοπλιστικούς ανταγωνισμούς.

Στρατηγική της Ασύμμετρης Άμυνας (απόλυτης επάρκειας ισχύος για απόκρουση επίθεσης), με ικανή επιθετική ισχύ περιορισμένου μεγέθους αλλά Πολλαπλασιαστικού αποτελέσματος (ικανού τιμωρτικού πλήγματος – μακρινού κτυπήματος με παράπλευρες συνέπειες).

Τακτική του απόλυτου Αιφνιδιασμού (Τεχνολογίας σε τακτικό πεδίο), Ασύμμετρης Ισχύος σε τοπικό επίπεδο τουλάχιστον, Κυριαρχίας σε παράγοντες C4I τουλάχιστον, εκμετάλλευσης γεωγραφίας, μετεωρολογικών συνθηκών), της επιλεκτικής επίδειξης υπό προϋποθέσεις.

Τακτική αξιοποίησης όλων των διατιθέμενων στην επικράτεια μέσων (στρατιωτικών και πολιτικών υποδομών) με

σχέδιο αιφνιδιασμού, αποκλεισμού και εξουδετέρωσης, (όχι απόλυτα της καταστροφής).

Π.χ. θα πάρουμε το F-35 που έχουν οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικάνοι, ή αυτό που έχουν στο ΙΣΡΑΗΛ που θα μας προσφέρει μοναδικές υπηρεσίες σε θέματα real time διασύνδεσης και υπηρεσίες C4I σε όλες τις πλατφόρμες, τα πλοία τους σταθμούς εδάφους τα αντιαεροπορικά μέσα και ακόμα στα επίγεια τμήματα? Το F-35 with OPAL system θα είναι όντως ένας πολύ σοβαρός πολλαπλασιαστής ισχύος. Εφόσον παραχθεί στη χώρα μας με εθνικούς πηγαίους κώδικες κ.λπ. τότε θα παράξει ανεκτίμητα οφέλη σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Δογματικές αρχές περί επιδίωξης ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥ και Διατήρησης ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τύπου 7/10 με συνεχείς αγορές – εκσυγχρονισμούς και ανακατασκευές υλικού, ώστε να έχουμε εφήμερο ανάλογο συσχετισμό δυνάμεων ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΘΟΥΝ.

Δογματικές αρχές περί επιδίωξης ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥ και Διατήρησης ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τύπου 7/10 με συνεχείς αγορές – εκσυγχρονισμούς και ανακατασκευές υλικού, ώστε να έχουμε εφήμερο ανάλογο συσχετισμό δυνάμεων ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΘΟΥΝ.

Πρέπει να επιλέγονται τεχνολογικές εφαρμογές που όχι απλώς θα υπερτερούν έναντι αυτών του αντιπάλου, αλλά θα τον εξουδετερώνουν και θα τον αναγκάζουν σε αναθεώρηση σχεδίων, τακτικής ακόμα και πολιτικής.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΙΙ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕΙΩΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ-ΔΙΑΔΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ-ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ-ΟΜΟΙΟΤΥΠΙΑ-ΕΥΕΛΙΞΙΑ-ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΠΟΙΟΤΗΤΑ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ-ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

- ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ & ΤΕΧΝΙΚΟ-ΕΦΟΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΓΙΑ Ε.Δ., Σ.Α.,ΛΣ,ΠΣ ΥΠΟ ΤΟ ΥΕΘΑ
- ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΜΕΣΩΝ & ΥΛΙΚΩΝ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΥΕΘΑ
- ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ – ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΥΛΙΚΩΝ, ΜΕΣΩΝ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΥΕΘΑ και της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας.
- ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΝΣΗΣ ΣΤΟ ΥΕΘΑ με αρμοδιότητα σχεδίασης Εξειδικευμένων Συστημάτων και μέσων ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ με σκοπό την κατασκευή τους από την εγχώρια βιομηχανία για εσωτερική εκμετάλλευση ή εξαγωγές.
- ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΔΝΣΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ & ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ – ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ με αρμοδιότητες προώθησης ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, Υλικού Πολέμου & εκποίησης αποσυρόμενου υλικού, ανταλλαγής προϊόντων επ' ωφελεία του ΥΕΘΑ και των ΜΤ των κλάδων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Λιμενικού & Πυροσβεστικού.
- ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ υποστήριξης των ανωτέρω δραστηριοτήτων και Διαχείρισης των κονδυλίων της ΑΜΥΝΑΣ & ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, των αποθεμάτων των ΜΤ και χρηματοδότησης της Ε&Τ.
- ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΥΕΘΑ & παροχής υπηρεσιών Νομικής υφής σε ΜΤ, Ενώσεις Αποστράτων, και Συνδέσμους στρατιωτικών, Αστυνομικών, Λιμενικών, Πυροσβεστών.
- ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΥΕΘΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ & ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ για το ΥΕΘΑ και τα συνεργαζόμενα Σώματα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΘΕΛΕΙ ΤΡΟΠΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΟΠΟ

Η κατανόηση της ανάγκης άσκησης νέας σύγχρονης Πολιτικής Εθνικής Άμυνας με μακρόχρονο, έξυπνο και ευέλικτο σχεδιασμό που θα καλύπτει επαρκώς τις αμυντικές ανάγκες και θα υποστηρίζει την αναπτυξιακή πολιτική της χώρας με το ελάχιστο δυνατό κόστος και ανταποδοτικό παράλληλα όφελος

Μπασαράς: Γιώργο, Ευχαριστώ πολύ. Θα πούμε πολλά το απόγευμα και θα πούμε κι άλλα το απόγευμα. Θα ήθελα πολύ να ήσουνα χθες στην Εθνική Στρατιωτική στρατηγική. Ήμουνα και μόνος στην αεροπορία. Ευτυχώς είχα το ναυτικό και με στήριξε και λέγοντας αυτά τελειώνουμε τον πρώτο κύκλο, τον δικό μας του τραπέζιου συνεδρία. Θα ήθελα τώρα να δώσω τον λόγο και στην πλατεία εντός εισαγωγικών, αλλά επειδή θέλω να ακουστούν περισσότερες φωνές, με τίποτα να μην προσπερνάμε τα 2 με 3 λεπτά μάξιμουμ.

Εάν μας έμεινε λίγος χρόνος μετά, πιθανόν λέχθηκαν και κάποια σημεία πάνω στον ενθουσιασμό, ωστόσο, έχουν γίνει και πράγματα. Δεν είμαστε η χώρα που δεν έχουν γίνει, πράγματα έχουν γίνει, αλλά δυστυχώς ούτε και αυτό ξέρουμε να το προβάλλουμε όμορφα. Και ας ξεκινήσω. Ποιοι από κάτω έχουν κάτι:

Τσόγκας Κ.Αρ.Α: Δύο προτάσεις πολύ συγκεκριμένες για αξιοποίηση υφισταμένων δυνατοτήτων μηδενικού κόστους. Άνθρωποι που πάνε στο Μοντερέι και σε άλλα πανεπιστήμια δεν αξιοποιούνται όσο πρέπει. Τα επιτελεία δεν ζητούν από αυτούς να δουλέψουν κατά την διατριβή τους σε πρότζεκτ που ενδιαφέρουν τους κλάδους και κατ' εντολή και εποπτεία αυτών, εκμεταλλευόμενα τα εργαστήρια, την εποπτεία των καθηγητών, το πανεπιστήμιο per se.

Και οι εταιρείες όμως θα μπορούσαν να ζητήσουν συγκεκριμένη έρευνα ή προϊόντα και να τα χρηματοδοτήσουν αν απαιτείται, είτε μέσα από το πλαίσιο συνεργασίας με τα γενικά επιτελεία είτε απ' ευθείας από τα γνωστά αυτά πανεπιστήμια.

Έτσι η σχέση αλλά και το παραγόμενο έργο θα είναι ουσιαστική, διευρυμένη και αποτελεσματική. Το δεύτερο ζήτημα αφορά μία πρόταση συνεκτικής υποστήριξης όλων των εταιρειών αμυντικής βιομηχανίας από το επιτελείο του ΥΕΘΑ, αλλά και άλλα υπουργεία κατά περίπτωση.

Ερέθισμα για την πρόταση αφορά μια διαπίστωση ότι εταιρεία που είναι στο χώρο, είναι καταχωρημένη (registered) στην NSPA, και ζήτησε να συμπεριληφθεί στο HELDIC (απλός κατάλογος ελληνικών εταιρειών που συντάσσεται με μέριμνα της ΓΔΑΕΕ) δεν κρίθηκε σκόπιμο να περιληφθεί όταν σε αυτόν περιλαμβάνονται εταιρείες μεταφορικές (!) με την δικαιολογία ότι έχουν δυνατότητα αρματοφορέα. Η δυνατότητα αυτή προφανώς και δεν τις καθιστά ως "εταιρεία αμυντικής βιομηχανίας"... και μένω εδώ. Λοιπές συμμαχικές χώρες προωθούν κυρίως πολιτικά τις αμυντικές βιομηχανίες για να εξασφαλιστεί η επιθυμητή ανάπτυξη της βιομηχανίας εν γένει αλλά και των εν λόγω εταιρειών κατά περίπτωση.

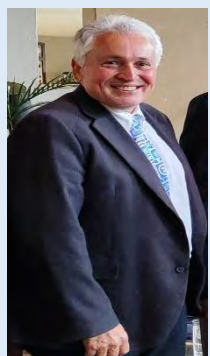
Μεγάλος λοιπόν ο προβληματισμός σε ότι αφορά στην αντίληψη για το θέμα!

Κυριακίδης: Στο θέμα, όπως είπαμε, των συμβάσεων γίνονται συμβάσεις μεταξύ της βιομηχανίας και του κέντρου των ενόπλων δυνάμεων στο εξωτερικό, όταν υπάρχει ουσιαστικά σύγκρουση.

Υπάρχει η δέσμευση της εταιρείας να έχει ανοιχτό προϋπολογισμό. Δηλαδή το γερμανικό κράτος, παραδείγματος χάριν να παραγγείλει 100 άρματα από τη Γερμανία, τα πάει και θα του πει θέλω τον προϋπολογισμό σου, ποιο είναι το κόστος σου και δικαιούσαι βέβαια 1,5% κέρδος. Αυτά θα πρέπει να τα δούμε και θα τα δούμε και μετά αφού ολοκληρωθεί το πρόγραμμα και θα βρούμε έναν τρόπο να μου επιστρέψει χρήματα αν τελικά έχεις περισσότερο κέρδος ή να σου δώσω χρήματα αν πραγματικά είναι παραπάνω.

Υπάρχει επομένως μία ανοιχτή συζήτηση και ανοιχτή διαπραγμάτευση πάνω σε αυτά. Νομίζω ότι όσο δεν υπάρχει κουλτούρα και ωριμότητα, δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο να το βάλουμε στο έδαφος. Όταν λέμε για ανοιχτή πίστωση, τι κάνουμε τώρα; Προκηρύσσουμε πέντε εκατομμύρια ευρώ. Να πάρουμε ανταλλακτικά. Αν δείτε τα λέω τα ανταλλακτικά. Εξήντα πέντε νομοθετήματα που υποστήριζαν αυτή την προμήθεια υπάρχουν! Άρα το θεσμικό πλαίσιο είναι εξαιρετικά σημαντικό να απλοποιηθεί. Να απλοποιηθούν επίσης και οι μηχανισμοί. Δεν μπορεί να έχεις πληθώρα υπογραφών μέχρι να τελεσφορήσει και περιμένουμε 5-7 χρόνια να υπογραφεί. Να παραδειγματιστούμε τι κάνουν οι άλλες χώρες;

Σμήναρχος εε Ιωάννης Παντελίδης. Είμαι εν ενεργεία. Είμαι μηχανικός αεροσκαφών, αλλά λόγω των τελευταίων ετών που υπηρετώ σε στρατηγείο του NATO και μάλιστα ως πολιτικό προσωπικό. Επειδή άκουσα λέξεις που έχουν πολύ πόνο και μόχθο και που δεν φέραμε αποτέλεσμα στην αμυντική βιομηχανία, τα πρέπει που είπατε. Πολιτική Εθνικής Άμυνας. Θέλω να πω μόνο μια λέξη η οποία δεν είναι ερώτηση. Ουσιαστικά είναι μια τοποθέτηση, είναι η μη δυνατότητα από την Ελλάδα και έχω κάποιες απαντήσεις. Ενώ ήταν στόχος από την πρώτη τετραετία της κυβέρνησης η επικαιροποίηση του κειμένου της εθνικής στρατηγικής...

Μπασαράς: Και επίσης, πολύ καλό, είναι ότι πρέπει να φύγουν τα αμυντικά θέματα και οι αμυντικές προμήθειες από τα πρωτοσέλιδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης και όλων των παρατρεχάμενων και να πάψουν να γίνουν πεδίο αντιπαράθεσης και πολιτικών ισορροπιών. Σε ευχαριστούμε πολύ Γιάννη.

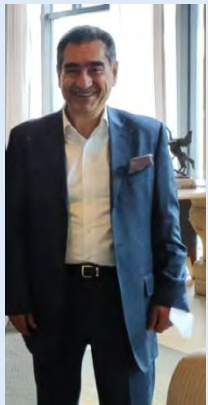
Σχεδόν όλα τα κουβεντιάσαμε σε αυτό το τραπέζι. Ευλικρινά. Δεν είδαμε όμως και τις υποδομές, δεν είδαμε και την ασφάλειά τους και το καλοκαίρι καήκαμε κλπ. Θα παρακαλούσα τον γραμματέα, αλλά όταν λέμε τρία λεπτά το εννοούμε. Ότι σε λεπτά, σε τρία λεπτά, σε τρία λεπτά. Κάποιες προτάσεις και προβληματισμούς που έχεις πάνω στις υποδομές και σε θέματα εισαγωγικών πολιτικής προστασίας των υποδομών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Δεμάγκος: Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε. Ως Αξιωματικός Μηχανικός Υποδομών και με την λογική ότι ακούσαμε πάρα πολλά πράγματα, αλλά δεν αναφερθήκαμε στις υποδομές που απαιτούνται για να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε όλα αυτά αλλά και όλες αυτές τις προτάσεις που αναφέρθηκαν στο τραπέζι καταθέτω μια εισήγηση για να συγκεράσει όλα αυτά τα πράγματα, μια πρόταση η οποία να είναι άμεση. Είπε ο κ. Πετράκος και πιάστηκε από εκεί ότι όσον αφορά την ελληνική αμυντική βιομηχανία, υποδομές υπάρχουν που έχει πληρώσει η Ελληνική Δημοκρατία από το 1974.

Αυτό το οποίο λείπει είναι ότι δεν έχουμε αυτή τη στιγμή δυστυχώς λόγω απαξίωσης, τον τρόπο πως αυτές να τις λειτουργήσουμε και να τις αξιοποιήσουμε. Εδώ λοιπόν υπάρχει το εργαλείο της σύμπραξης του δημοσίου με τον ιδιωτικό φορέα. Μπορούμε λοιπόν αυτές τις τεράστιες υποδομές, μέσω Συμπράξεων με τον ιδιωτικό τομέα να τις λειτουργήσουμε άμεσα.

Παράδειγμα πρώτο: Σε ένα λεπτό όπως ζητήσατε. Δώσαμε το οικόπεδο στα Σπάτα και φτιάξαμε ένα από τα καλύτερα αεροδρόμια της Ευρώπης. Είχαμε ένα αεροδρόμιο στο ελληνικό με 10 εκατομμύρια επιβατική κίνηση, κορεσμένο. Τώρα μιλάμε για κίνηση 33 εκατομμυρίων επιβατών μέχρι το 2031 και δυνατότητα να φτάσουμε στα 50 εκατομμύρια το 2049, στον ΔΑΑ. Το οποίο σημαίνει τεράστια έσοδα για την ελληνική αεροπορική βιομηχανία και την πατρίδα μας.

Δεύτερο παράδειγμα: Είχαμε 14 περιφερειακά αεροδρόμια στο περιθώριο. Κανένα από αυτά δεν ήταν πιστοποιημένο, μα κανένα. Μα πως μπορούσαν στην κατάσταση που ήταν να πιστοποιηθούν; Το 2016 παραχωρήθηκαν στην Frarort έναντι 1 δισ 231 εκ συν 450 εκ ευρώ επένδψεις σε αυτά και φτάσαμε αυτή τη στιγμή να έχουμε 14 πιστοποιημένα εξαιρετικά αεροδρόμια.

Δώσαμε την υποδομή και παραχωρήσαμε, μόνο παραχωρήσαμε. Δεν πουλήσαμε τίποτα. Μόνο παραχωρήσαμε. Νοικιάσαμε τα αεροδρόμια για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο και αυτό ήταν το μεγάλο ευεργέτημα για την Πολεμική μας Αεροπορία και τις ένοπλες δυνάμεις μας ότι καταφέραμε να αναβαθμίσουμε τις υποδομές μας στα αεροδρόμια χωρίς κόστος για την Ελληνική Δημοκρατία και να χρησιμοποιούμε τώρα όλες αυτές τις εξαιρετικές υποδομές για εθνικούς λόγους και ταυτόχρονα να εισπράττουμε έσοδα ετησίως.

Με απλά λόγια δημιουργήσαμε υποδομές/πλατφόρμες με τεράστια γεωπολιτική και γεωστρατηγική αξία έναντι των αντιπάλων. Έτσι λοιπόν πρέπει να κινηθούμε και εδώ. Ευχαριστώ πολύ.

Μπασαράς: Να είσαι καλά! Σε ευχαριστώ πάρα πολύ! Και καίρια η παρέμβασή σου πριν πάει για δύο ερωτήσεις ο κύριος Φενέκος. Θα πάρετε κύριε Αντιπρόεδρε, θα πάρετε το λόγο. Έχουμε και τον καθηγητή και μάλιστα έναν θα έλεγα από τα πολύ καλά ονόματα των καθηγητών. Και επειδή μιλάμε σήμερα για τεχνολογία, όχι ότι δεν υπάρχουν άλλοι καθηγητές εδώ. Μιλώ για τον Αντώνη Λιακόπουλο, χρόνια καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Βόλου και χρόνια καθηγητής και νυν καθηγητής σε ένα από αμερικανικό πανεπιστήμιο. Εάν κύριε καθηγητά, μπορούσατε σε δύο λεπτά να μας πείτε δυο κουβέντες, πώς είδατε όλη αυτή τη δράση; Αν έχει προσφέρει κάποια αξία ναι ή όχι, έχει το λόγο και ο Λιακόπουλος.

Καθηγητής Λιακόπουλος: Είναι μια εξαιρετική, ρεαλιστική και πολύ χρήσιμη συνεδρία. Τώρα εσείς που είστε στο χώρο των στρατιωτικών γενικά, τα περισσότερα από αυτά τα ξέρετε είτε σαν ανέκδοτα ή σαν βιώματα ζωής και εργασιακά βιώματα. Για μένα που ήμουν εκτός ήταν πάρα πολύ χρήσιμα. Έχω μερικές ερωτήσεις, αλλά νομίζω όχι, δεν θέλω να πάμε σε ερωτήσεις. Όχι. Αλλά το απόγευμα μπορείτε (Μπασαράς).

Όμως το θέμα είναι το εξής λίγο, και θα σας στεναχωρήσω, ίσως, με κάποιον που πιθανόν να τον διαισθάνεσθε. Το ελληνικό πανεπιστήμιο δεν είναι πάρα πολύ ώριμο για αυτές τις συνεργασίες που πρέπει να γίνουν. Πριν από δύο τρεις εβδομάδες διάβασα ένα άρθρο από κάποιο πανεπιστημιακό χώρο σε ξένο πολιτικό χώρο που δεν θα φανταζόμουν ότι θα έθετε αυτό το θέμα και θα ήταν υποστηρικτικός. Το βλέπω αρκετά θετικό αυτό γιατί εξεπλάγην από αυτή την υπόθεση. Μακάρι να γίνει. Απλώς πρέπει να βρείτε τους κατάλληλους ανθρώπους και τα κατάλληλα πανεπιστήμια. Σαφέστατα δεν είναι. Δεν λέω καμία μεγάλη φιλοσοφία από τα πανεπιστήμια σε γενικές γραμμές.

Αυτή τη στιγμή η εφαρμοσμένη έρευνα στην Ελλάδα είναι σε κακό χάλι. Εγώ θα έλεγα δηλαδή ότι είναι κάτι που βγαίνουνε μάστερ, εργασίες μεταπτυχιακές πολύ εφαρμοσμένες που είναι ότι υστερεί ή έχουμε πολύ καλούς θεωρητικούς οι οποίοι κατά κάποιο τρόπο είναι λίγο χαμένοι στο Διάστημα. Με την έννοια όμως ότι κάνουν σοβαρή δουλειά, η οποία πιθανόν να είναι χρήσιμη μετά από 20 30 χρόνια. Γι αυτό που συζητούμε τώρα και για τις πιέσεις που έχουμε γεωπολιτικά γύρω μας, δεν θα είναι πολύ χρήσιμοι. Τώρα πώς τους βρίσκει;

Μπασαράς: Για να μην παρεξηγηθώ, τελείως τυχαία και αυθόρμητη ήταν επιλογή του κυρίου καθηγητή, αλλά με το

που είπε ότι τα προβλήματα δεν υπάρχουν μόνο στο δικό μας χώρο, αλλά υπάρχουν και εκεί που προσδοκούμε, ιδιαίτερα στην έρευνα, πρόσθεσε Πολλή Αξία στη συνεδρία και τον ευχαριστώ!

Μπασαράς: Θέλω να σας ευχαριστήσω. Από τις Ωραιότερες συνεδριάσεις.

Φενέκος: Συμμερίζομαι την άποψη του προέδρου του Κέντρου Αριστείας Ακρόπολις για την ποιότητα της σημερινής συνεδρίας. Ήταν μια από τις καλύτερες.

Από την πλευρά μας υποσχόμαστε ότι αυτά τα συμπεράσματα θα προσπαθήσουμε να τα πάμε σε βάθος και να τα προωθήσουμε σε πολιτικό επίπεδο, δεδομένου ότι και ο κύριος Πρωθυπουργός μας έστειλε επιστολή σε όλα τα συνεργαζόμενα ινστιτούτα που ζητάει τα συμπεράσματα αυτά που θα στείλουμε μετά το τέλος του συνεδρίου. Ήθελα δύο παρατηρήσεις.

τότε είναι μια τρομερή παραδοχή. Και όχι μόνο αυτό.

Η Ευρώπη καθυστέρησε να το κάνει. Και θα σας πω το παράδειγμα με τα μικρό-πιστώσεις τώρα τελευταία που βρέθηκε η Ευρώπη να έχει πρόβλημα με τα μικροσιτίπ, να ζητάει έρευνα και τεχνολογία από τις χώρες να συμμετάσχουν προκειμένου να καλύψει το έλλειμμα που υπάρχει από την Ταιβάν και την Κίνα. Και ξέρετε ποιες εταιρείες συμμετείχαν; Ο Γερμανός γι αυτή τη δουλειά; Γιατί; Γιατί το σύστημα δεν είχε μάθει στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτού του είδους τη λογική. Κατά την άποψή μου λοιπόν, είναι εξαιρετική η όλη συνδρομή εδώ ότι στο τραπέζι θα καθίσουν ακτιβιστές, επιχειρησιακοί και άνθρωποι της αγοράς και των επιχειρήσεων. Διότι κάνουμε και ένα άλλο λάθος που το είδα και χθες στη στρατηγική.

Μιλάνε πολύ με στρατηγικούς όρους, ενώ τα οπλικά συστήματα έχουν και επιχειρησιακούς κυρίως όρους και τακτικούς. Και σας εγγυώμαι ότι. Τον Απρίλιο, μαζί με το Κέντρο Αριστείας ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ διοργανώνουμε συνέδριο στην Αθήνα, στο οποίο θα πάμε με σενάρια εκεί και ίσως πραγματικά στα οποία θα αξιολογήσουμε πώς οι αντιλήψεις και τα οπλικά συστήματα τα οποία έχει, δεν έχει τη δυνατότητα η ελληνική βιομηχανία να τα εισάγει στο πεδίο το πρακτικό.

Σας ευχαριστώ θερμά και με συγχωρείτε για την παρέμβαση.

Μπασαράς: Πρώτα-πρώτα να σας ευχαριστήσω. Δεν μπορώ να πω ότι είχαμε την άριστη συνεδρία, αλλά είχαμε μια πολύ καλή συνεδρία. Είχαμε πραγματικά μια εξαιρετική συνεδρία, και έχω εμπειρίες συνεδρίων και ημερίδων κλπ. Καταρχάς θέλουμε διπλάσιο χρόνο για να μπορέσουμε να αναπτύξουμε τα θέματα. Δεύτερον, ήθελα να σας πω, ξέρω πολύ καλά ότι ο αρχηγός του Ναυτικού, ο ναύαρχος, ο κύριος Γιακουμάκης, έχει μία εμπλοκή το απόγευμα, το απόγευμα ίσως έχουμε και πολύ κόσμο, πάρα πολύ ίσως. Ωστόσο, θα έχουμε μεγαλύτερη ευχέρεια να αναπτύξουμε τα σημεία που πρέπει να αναπτύξουμε, αποφεύγοντας ιδιαίτερα καυστικές, αν και αυτό από τους στρατιωτικούς έχει γίνει συνήθεια και αποφεύγουν καυστικές και εκτός δεοντολογίας κριτικές και ιδιαίτερα για τους πολιτικούς. Εκτός εάν έχουμε πολιτικούς μέσα στον ίδιο χώρο για να μας απαντήσουν.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δώσετε τα όποια και όποιοι μπορείτε να στείλετε ηλεκτρονικά στον Γραμματέα τα σημεία σας με βάση αυτά που είπατε, με αυτά που κατάγραψε, με αυτά που θυμάται και με αυτά που του δίνετε. Θα μπορέσει, ιδιαίτερα στα σημεία των προτάσεων, να κάνει πραγματικά ένα πολύ καλό και περιεκτικό και ουσιαστικό πρακτικό που ο κύριος Φενέκος δεσμεύτηκε τουλάχιστον σε πανελλαδικό επίπεδο, να το φτάσει εκεί που πρέπει να το φτάσει. Δεν έχω κάτι παρά να σας ευχαριστήσω. Λέμε το βράδυ, αλλά θέλω συμμετοχές να οργανώσουμε κάτι και θα σας το πω καλύτερα απλό στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, με μεγαλύτερη πιθανότητα στην λέσχη της Φρουράς, εάν μας το επιτρέψουν οι συνθήκες να οργανώσουμε κάτι εκεί, αλλά αυτό θα το ξέρουμε το απόγευμα.

Είχα την τύχη να είμαι στο NATO όταν αλλάζαμε το Boeing επικεφαλής των οπλικών συστημάτων, όταν άλλαζε την πολιτική και έφευγε από την προοπτική που υπάρχει στην αγορά να το πάρω και πήγαινε στην πολιτική να ενοποιήσει τα ερευνητικά κέντρα, να ζητήσω την αγορά και την έρευνα που χρειάζεται, να χρηματοδοτήσουμε και αυτά τα καινούργια τεχνολογικά άλματα που γίνονται να βρουν τρόπο να διοχετεύσουν συνεργαζόμενες οι χώρες,